LALE MÜLDÜR

BUHURUMERYEM

METİS EDEBİYAT DİZİSİ

BUHURUMERYEM

Lale Müldür

Lale Müldür 1956'da Aydın'da doğdu. Liseyi Robert Kolej'de bitirdi. Şehir bursu alarak Floransa'ya gitti. Türkiye'ye geri dönerek birer yıl ODTÜ Elektronik ve Ekonomi bölümlerine devam etti. 1977'de İngiltere'ye giderek Manchester Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nden lisansını; daha sonra Essex Üniversitesi Edebiyat Sosyolojisi Bölümü'nden master derecesini aldı. 1983-87 yılları arasında Brüksel'de yaşadı.

İlk şiirleri 1980'de *Yazı* ve *Yeni İnsan* dergilerinde olmak üzere, *Gösteri*, *Defter*, *Şiir Atı*, *Oluşum*, *Mor Köpük*, *Yönelişler*, *Sombahar* dergilerinde birçok şiir ve yazısı yayımlandı; şiirlerinden bazıları bestelendi ve filmlerde kullanıldı. Metis Yayınları'nda yayımlanmış *Voyıcır II* (Ahmet Güntan'la birlikte, 1990) ve *Kuzey Defterleri* (1992) ile *Uzak Fırtına* (Şiir Atı Yay. 1988) ve *Seriler Kitabı* (Remzi Yay. 1991) adlı kitapları bulunmaktadır.

Metis Yayınları
Başmusahip Sokak 3/2, Cağaloğlu / İstanbul

BUHURUMERYEM
Lale Müldür

Metis Edebiyat Dizisi - 69
Birinci Basım: Mart 1994

© Lale Müldür
© Metis Yayınları, 1993

Kapak ve Grafik Tasarım: Semih Sökmen
Kapak Resmi:
Balkan Naci İstimyeli,
Ürkünç Bir İncelik, 1978, Kolaj, 22.5x30 cm

Dizgi: Metis Yayıncılık Ltd., Film: Doruk Grafik
Baskı: Yaylacık Matbaası, Cilt: Örnek Mücellithanesi

ISBN 975-342-036-6

BUHURUMERYEM

Lale Müldür

METİS YAYINLARI

içindekiler

YILDIZ MADALYALI MASALLAR
7

BUHURUMERYEM
107

YILDIZ MADALYALI MASALLAR

Sezen ve Balkan Naci Islimyeli'ye
Sadık Battal'a

UMARIM TAKİP EDEBİLİYORSUNUZDUR

–Herkes is is is istediğini yapar.
–Yaa yap yap yapar istediğini.
–Biliyorsun bazan oturur öyle düşünürüm.
–Öyleyse funky sesi duyalım.
–BİR DAHA UMARSIZ YAŞAMALAR YOK
BİR DAHA UMARSIZ YAŞAMALAR YOK
–Peki ya akademi, akademik ses ne diyor?
–Akademik sesi funk'la, sars, çıkart at
–Umarım sizi takip edebiliyorumdur.
–Umarım. Biz diyoruz ki lavanta çiçeği bir gökyüzü altında, turuncu/türkuaz çizgili toprakların üstünde beyaz kır çiçekleri yağmurunda yani Pİ RİNÇ, PİRİ NÇ tarlalarında pantolonlarımızın paçalarını sıvamış girerken tam suya, ilerde kırmızı kayalıkların üstüne tünemiş KALBİNİ YEŞİL YAPRAKLARIN ARASINDAN ÇIKARAN ADAMIN farkına vardığımızda çok çok geç kalınmamakla birlikte belli bir eziklik duygusuyla hareket edip her bir yöne rastgele dağıldığımızda sanki o bütün gece (sabaha kadar konuşulduğu için) uyumamışların gündoğumunu izlemek ve günün ilk çaylarıyla bir ay çöreğini paylaşmak üzere deniz kıyısında bir kahveye girişimizi, sandalyelerin yerlerini hafifçe değiştirdikten sonra sanki birden serin/serin bir yeşilliğin denizin ortasından

çıktığını görüp ama onu ele geçirmekte yavaş davrandığımız için onun gökyüzüne sürekli form değiştiren bir bulut gibi yükselişini acıyla izlediğimizde ki şimdi bunları düşünürken ağzımda geveleyip durduğum çam sakızını duvara yapıştırdığımda kendisine miras olarak bir ecza dolabının kaldığı hafif dişlek ve hatta dörtgöz kızıl saçlı bir çocuğa Orient'in ilk astronotlarının adı sorulduğunda:
'Piri Reis ya da al-Battani' gibi muallakta kalan bir cevap verildiğinde... Tüm cevap beklentilerinin ötesinde...
–Come on, come on, let's hear the funky sound:
–Turuncu/mavi bir hava alanı pistinde, bereketli topraklar üstünde, yavaşça uykuya kayan bir çocuğunki gibi ellerimiz birleştiğinde, yani ki artık kendimiz dahil hiçbir düşman kalmadığında...
–Hadi hadi artık funky soruyu sor:
–Dans adımları atarak benimle dairenin dışına çıkar mısın?

DANS ADIMLARI ATARAK
DANS YUVARLAĞININ DIŞINA ÇIKMAK

Sonsuza dek daha küçük kadrajlara bölünerek
ilerleyen bir aynanın kendi sabit merkezine
doğru yaptığı iç yolculukta geride bıraktığı
tek şey
bir jet uçağının sesi
cıhar-ı yek

Çocukken çizilen renkli patates mühürleri gibi
ah evet şimdi o çocukluğun ay-ışıklı gecelerinde
olduğu gibi dantel yapraklı selvi ağaçlarının
serin nefti yapraklarına gözümüz takıldığında
zeytin ağaçlarının sesini duyar gibi olduğumuzda

yani onlar cırcır böceklerinin eşliğinde

serin akşam şarkılarına başladığında

akşam sefaları gecenin getireceği

binbir kötülükten ürkerek eve yani

kendilerine doğru bir yolculuğa çıktıklarında

arazöz geçtikten sonra

dış kapı önlerine su döküldüğünde

kurabiyeleri bir an evvel karabilmek için

büyük bir ciddiyet ve sabırsızlıkla

ev ödevlerine oturulduğunda

bir taşra gelini duvağı ile birlikte

motosikletin arkasına oturtulduğunda

sevgilim

will you come stepping out with me?

PİRİNÇ

pirinç ülkesi
pervazlarda beliren ilk
bir erik yeşili gibi dağılan tepelere
güneş nasıl kayarsa
gölge-tarlaların üzerinden
kalem öylesine kayıyor pirinç kelimelerle
bu sabah yatağının kenarında
bütün günahlarının silindiğini gösteren
bir işaret buldum:
kayık şeklinde bir leğenin içinde
yüzen bahar dalları...
ah evet, uzak okuyucu,
günahların hatırlanmadığı bir yer olmalıydı
bizim için...

hiç kimsenin göndermediği

artık gönderseler de fark etmez çünkü yazdım

bundan sonra da göndermeyeceği

cam bir kutuda yüzen bir krizantem olmalıydı

evimizin önünden geçen beyaz boneli

Hollandalı bir kız olmalıydı

ki elindeki kumral köy ekmeği bana daima

güzel şeyler hatırlatır

veya ne bileyim ben sarışın spiral

bulut halinde saçlarıyla Rapuntzel

ya da her an bir çam ağacına dönüşüverecekmiş

duygusunu veren çünkü bordo flütünden daima

koyu yeşil ezgiler dökülür dökülürdü

bir Pan olmalıydı...

bizim için...

herkesin küçük bir bahçesi olmalıydı

üzerinde fikir teatisinde bulunabileceği saatlerce

mesela aramızdan biri bahçesinde geceyarısından sonra

enteresan bir durum gözlemişse hemen hiç çekinmeden

arkadaşlarını arayabilmeliydi

hareket eden cisimler üzerinde pembe mumlar

kendini gizlemeliydi

tam geceyarısı olduğunda birdenbire

Mona Lisa çalmalıydı...

gümüş kapların içinde bir tadımlık

yiyecekler olmalıydı...

ne kötü şimdi şu an dışarı baktığımda

sana bu derece yabancılaşmam...

o kadar yakındık ki...

ama işte şimdi elimi dışarı uzattığımda

yağmurun yağıp yağmayacağını kavramak dışında

sana dair hiçbir şey bulamıyor olmam

sana tutunamam ki katiller bile geride

el izi bırakır, ne acı...

şu an üstümde sarı simlerle işlenmiş

lacivert kadife eşofman olmasından son derece

memnun olmama karşılık bütün bunları

ve başka birçok şeyi bırakıp

çiçekli ince elbiselerle

kafamda hasır üçgen bir şapkayla

sulak pirinç tarlalarında

seninle yan yana dolaşamayacağımızı

bilmek ne kötü...

ah senden bir işaret

en ufak bir işaret gelse...

ama belki de o zaman sen Napoli'ye, Sicilya'ya

hatta Korsika'ya gitmek isterdin de yine bu

pirinç tarlaları ideası suya düşerdi...

hatta hiç unutmam bir seferinde ikimiz

Mısır'a gitmek istemiştik de

ben kendimi Salzburg'da sense evde bulmuştun...

senin benimle hiç konuşmadığın günlerdi

sanki aramızda bir çatlak açılmıştı

Salzburg'da seni unuttuğum söylenemezdi

unutmadığım da...

hiçbir şey çözümlenemiyordu öncesinde de

sonrasında da geriye dönülmez hareketlerin...

ben şimdi Paris'te Çin lokantasında oyalanıyor

olsam da bu ancak gülünç bir tedavi, soytarılık

çünkü biliyorum hatta hepimiz biliyoruz ki

pirinç tarlaları projesi asla gerçekleşmeyecek

ve artık hiçbir şey eskisi değil

olamaz da

seninle ayrıldığımız günden beri

bunun için yatak odalarımızda

başuçlarımızda su dolu bardakların yanında

mumların yanması gerekmiyor

artık sözcüklerle sonsuza dek

oynamak istemiyorum

bazan gri-mavi bulutların içinden

sessizliği yararak bir jet uçağı geçiyor

bu basit gibi görünen gerçeklik imajı birçok şeyi

bütün sözcüklerin ötesinde

birden açıklıyor sanki

bunu bilmek bana yetiyor.

MAYAKOVSKİ VE YALNIZLIK OYUNU

çizgisel düzenler

birbirine benzeyen ve benzemeyen üzüm bağları

tonal ve atonal cümleler

artık dayanamıyorum

ağır salkımların bezediği bir çardakta

öğle uykusuna yatmış bir adam

hiçbir şey bu adamı gördüğü düşten ayıramaz

yan odadaki kahkahalar bile

çünkü bu adam hiçbir oyunda yedek oynamak istemeyecektir

alternatif bile değil

buraya kadar anlıyoruz adamı ya sonra

adamın elinde bir floş royal olup olmadığı bile belli değildir

partnerleri ortada olmadığına göre

ki ortaklardan hiç hoşlanmadığı delillerle sabit

olsa olsa bir çeşit 'solitaire' oyunudur söz konusu olan

bir çeşit yalnızlık oyunu

bu oyunu diğerlerinden farklı kılan
bir inziva oyunu olmasından mı acaba
yoksa ne partnerleri ne ortakları ne de izleyicisi
olan böyle bir oyun çoktan unutulup giderdi
yoksa bütün karizması yıldızlı bir uzam içeren
estetik kurgusundan mı kaynaklanmakta?
takımyıldızların tek boyutlu mekânda gösterimine yarayan
demir bilyelerin bilinçaltında açtığı yer ya da bizzat
demir bilyelerin tene dokunmasından meydana gelen
belli bir nem duygusu onu bunca uzak kılan
bunca serin ve yabancı...
sanki ultramarin bir akarsu önünden
sinüs dalgaları gibi akıp gitmektedir
kesin olarak tanımlanabilen her şey çekiciliğini
yitirdiği gibi her şeyin muallakta kalması da bir süre sonra
çok yıpratıcı ve yorucu olabilir.

örneğin ben şahsen bu ultramarin dalgaların ardında
geniş kanatlarını sürekli çırpıştıran gümüş gagalı
bir kuğu görmek isterdim
tıpkı o kuğunun olduğu gibi senin de boynunda
görünmez bir plakanın asılı olduğunu varsayıyorum
plakanın üstünde
KOZMİK TUTUKLANMA HALİ
yazısını okuyabilenlerin sayısı mahdut
çünkü ultraviyole gözlük gerekiyor...
ama bunların hiçbiri ben değilim ki
pırlantalarla gelen bir
'Lucy in the sky with diamonds' değilim ki ben.

askerlerin unutmak için ikinci elden sattığı

eski püskü gri bir pardesüyle birlikte

krem rengi dantel eldivenler giymek isteyen birisi miyim ben?

mi ben mi ben?

bir gün sokakta beni göreceksin, hiç anlamayacaksın

beni yedi uyuyanlardan biri sanacaksın

yine de pardesüme iliştirilmiş envai çeşit rozet

ve boncuklara dehşetle bakacaksın

tuhaf bir sıkıntıyla adımı soracaksın:

ALİ McGRAVV

deyince hiç değişmediğimi anlayacaksın.

burada benim gerçek adımı hatırlayıp hatırlamaman
hiç önemli değil

önemli olan birlikte yol almamız

tıpkı Amerika'da bir PORTAKAL ÜLKESİNDEN geçer gibi

bu sonu gelmeyen keşif gezisinde

dönecek bir İthaca'n olmadığına göre

sende geri dönme isteği uyandırabilecek tek şey

tığını ve oyasını elinden düşürmeyen bir genç kız olabilir

oya: karmakarışık bir dizayn ve Ariadne'nin ipi

tığ: çağdaş bir zırh

işte ben aslında o dantel anglez kızlardan

biri olmakla birlikte yakama Brugge işi

dantel bir kelebek takmak zorunda da değilim

bazı şeylerin ispatı gerekiyorsa

odamın duvarında duran parlak kaz mavisi

bir madagaskar kelebeği de bu mesajı kolaylıkla geçirebilir

yine de benim yapabileceğim en güzel şey

onu Peru dağlarına geri göndermek için

tabii hâlâ yaşıyor olsaydı eğer...

her şeyi geride bıraktıktan sonra

kendimi yine o soğuk oyun tahtasının önünde buluyor

ve o mekanik sesi çok yakınımda duyduğum için

belli belirsiz bir sesle fısıldıyorum:

oui, c'est moi la Solitaire: evet o Yalnız benim

o yalnızlık oyununu kuran da oynayan da benim,

Johnson's & Son isimli aile şirketinden gönderilen

papağan çiçeklerini getiren de...

BAŞKA BİR SEÇENEK OLMADIĞI İÇİN

la Solitaire'i oynuyorum ben

yoksa bana peynir tatlısı yapmak da yeterdi...

tüm bir yaşam... badem ezmeleri de,

piramit pastalar da meyvalı turtalar da

renk renk jöleler de yeterdi...

ama siz bunlarla yetinmesini bilmediğiniz için

hep makinalı tüfek cümleleri bekliyorsunuz benden

bense her şeye rağmen bildiğimi okuyor

ve duvarıma bir graffiti yapıyorum

spreyli bir boya tabancasıyla

işte Mayakovski usulü bir boya tabancası cümlesi:

evet, programınızdaki o ANTİ-SOLİTAİRE BENİM

ve ardında saklanabileceğim hiçbir LOVE STORY

yok hayatımda.....

BETONLA BAMBU ARASINDA BİR ALYANS

yok işte yok
taşlarla fıskiyelerle yeşil bambu yapraklarıyla
düzenlenmiş bir Uzak Asya bahçesi yok anılarımda
halbuki bir insanın diğerine verebilecek
en güzel hediyesi yaşamıdır
bunu bildiğin için bana çok uzaklardan
çiy damlaları getirdin
ELMA YEŞİLİ BİR BAMBU YAPRAĞINDA
KIMILTISIZ DURAN BİR ÇİY DAMLASI: İŞTE ŞİİR
çıplak bir elektrik ampulüne asılı duran
karton bir martıya gözlerim her takıldığında
bambu yeşili kaval çalan bir çocuk
geliyor aklıma... gidip geliyor bu imaj
bu kırmızı fesli çocuk imajı
ne tam olarak hatırlıyor
ne tam olarak anlıyorum

bu kırmızı fesli çocuk imajını çıkarıp
yerine tek yelkovanlı kumbara/çalar saat koyuyorum
yelkovan kızılderililerin harp baltasına dönüşüyor
kırmızı fesli çocuk betonika çalıyor
kumların az ötesinde
kuvars bir duru-görünün içinde
ışık kırılmalarıyla yürüyen saydam bir insan düşünün
kesme cam bir kadeh gibi yürüyen bir su-insan
ama şimdi çocuk düşünmüyor hiç bunları
betonika çalıyor ve kuvars bir duru-görünün
içinde yürüyor kumlarda
onu görenler onun Dali'nin resimlerinden çıkıp
sokağa karışmış bir figürü olduğunu sanabilirler ki
gerçekliği konusunda muhakkak ki
anlaşmazlığa düşeceklerdi aralarında

halbuki kumda kristal bir iskelet gibi

yürüyen bu figüre daha yakından

baksalardı eğer

'Ne güzel bir mimari' diyeceklerdi

böyle demedikleri için

çocuk şimdilik bir bambu çubuğunu

ince tabakalar halinde kesip

bir mektup kâğıdı yapmaya çalışıyor

göndereceği mektubun tıpkı bambu ağaçları gibi

hep yeşil kalacağını

sonsuzluk ve uzun yaşam vaat edeceğini kuruyor

kaldı ki konstrüksiyonlarda betonla

bambu arasındaki bu alyans

bambunun hem elastiki hem de sağlam

olmasından kaynaklanıyor

Martıyla çocuğu nasıl bir araya getirmeli?

yeni bir episod başlangıcı çünkü

martıyla çocuk episodu, öyle olması gerekiyor:

1) Martı çocuğa yaklaşır.

   Martı her şeyden habersizdir.

   Çocuk domatesli ekmeğini yer.

2) Işık martıya yaklaşır.

   delip geçer onu.

   Onu delip geçen bu lazer ışınına

   sövmez martı çok acı çekmesine rağmen

   çünkü ona teşekkür borçlu olduğunun farkındadır.

3) Çocuk domatesli ekmeğini bitirince

   yukarı çekilir.

Oysa o toprakta

dünyada kalmak istemektedir.

Yüce melekler meclisinde

nefesli çalgılar çalan

bir grup çocuktan birisi olmak fikri

onu dehşete düşürmektedir.

Bunun için her şeyi görmezden gelip

domatesli ekmeğine geri döner.

Betonikasını çalarken

hep önüne bakar.

Gölgesini unutmaz.

Gölgesini unutmaz.

LUİ È VAGABONDO COME ME

iki paralel çizgi çekiliyor gökyüzüne

ve yeryüzüne

biri kaba davranınca

camlar bile sarsılıyor

seni sevmeyi öğreneceğim

daha önceki zamanlarda yaptığım gibi

ruhlarımız 7. göğün 7. katına çıkınca

seni unutacağım...

daha önce nasıl oluyordu bilmiyorum

şimdi ceketini bile düşününce

o kadar uzaklara gidiyorum ki senden

diyorlar ki ikimiz yapamayız

arada çok engeller var diyorlar

ama ben biliyorum ki

sen 'gidelim' deyince

seni takip etmek için hazır olacağım

ikimiz yan yana gelince

çok güçlü oluyoruz

onların korktuğu aşkımız değil gücümüz

çünkü aşk baştançıkarıcı ve

tehlikeli bir oyundur

boş ver şimdi ben L&M sigaraları içiyorum

bir fotoğrafın içinde donup kalan

bir fotoğrafın içinde donup kalan bir bebekti

beni memnun etmek için her şeyi yapan

oturduğum şezlongun mavi demir bacakları

çimlerin üzerine lazer bir haç gibi yansıyor

bir kadınım ben ve insan kadın olunca

her şeyi unutur yüreğinin içindekinden başka...

her gün onu düşünemiyorum

o beni her gün düşünüyor oysa

artık bağımsız olmadığımı anlamalıyım

in the summertime öğreneceğim sevmesini onu

gerektiği gibi...

herkes de anlamalı bunu–

kanla yazılmış aşkımızı

emin olduğum tek aşkım o kadar uzakta ki

o kadar som bir güzellik ki

onu sevmeye korkuyorum

bunu açıklamak

sevgimi deklare etmek bile

o kadar büyük cesaret istiyor ki benden

çünkü devlet organları bile karşı buna

O hem hiçbir şey değil

sadece gölgesi düşüyor bize

neredeyse yok.....

hem de her an her yerde var ideası ve imajıyla

onu anlatmaya anlatmaya bile korkuyorum

Freud'un Totem ve Tabu kitabına girmek istemiyorum

bu şekilde devam edersem beni hastaneye

kapatacaklarını söylüyorlar

çünkü inanamıyorlar ve inanmıyorlar

belki beni saran bir örümcek ağı vardır

diyorum onun için yaklaşıp göremiyorlar

eninde sonunda 1 Napolyon altını

ne kadar yapar ki bir borsa gününün sonunda

üstüne Dikkat Kırılabilir yazılmış 1 kasa altın

ne yapar ki çölün uçsuz bucaksız kumları arasında

$$\text{ÇÖL KANUNU + ÇÖL BULUTU} = \frac{\text{Mirage (savaş uçağı)}}{\text{Serap (yeşil ve su)}}$$

ÇÜNKÜ DİDEROT'NUN ANSİKLOPEDİSİNE girmek

istemiyorlar

girmek istemiyorlarsa girmesinler

kimse onları zorlayamaz

ama bilmeleri gereken bir şey varsa o da şu:

GİRMEYECEKLERSE:

GİRMEYECEKLERSE:

O ZAMAN BARİ 'DİKKAT KIRILABİLİR'

İŞARETLERİNE DİKKAT ETSİNLER

'DİKKAT KIRILABİLİR'LERE DİKKAT

etmedikleri için

ve benim evimi bir GHETTO haline getirdikleri için

evimin kapısına 'SOLO' yazıp

bütün pencereleri kapatıyorum

halıda ise 'İNCELDİĞİ YERDEN' yazıyor

onlar onu 'PARKİNSON HASTALIĞI' okuyorlar

'HAYIR ARKADAŞINIZDA HİÇBİR DELİLİK YOKTUR'

'HAYATA YENİ BAŞLAMIŞ GİBİ ÖZGÜRDÜR'

DA JA JA DAD TA TA PARİSSS SKİESSS

HI HI HI HIMMM UNDER PARİS SKİEZZZ

Paris'e kaçıncı sürgün edişin bu senin
TUHAF YÜZÜNÜ
ORİJİNAL YÜZÜNÜ

evet artık size açıklamam gerekiyor:

HAVALAR VE POLİTİKALAR ARTIK ATBAŞI &
DENGESİZZ GİDECEK

ÇÜNKÜ HAVAYI & BAŞKA BİRÇOK ŞEYİ
SİZ BOZDUNUZ

ONUN İÇİN ONUN (Erkek) VE ONUN (Kadın)
ETRAFINDA DÖNEN ŞEYİN
ADI: DEPRESYON

bunun için askerlerimi bile beslemeye
gücüm yetmiyor/kararlarınız emirdir efendim!
halk vergilendirilsin!

BEN BU GÜNE KADAR (yani TVnin meteoroloji raporlarına
başka türlü bakmayı öğrendiğimde)

BULUTLARIN DÜZ BİR HATTA ilerlediğini sanırdım

onlar ÖZELLİKLE ANTİSİKLONLAR yeryuvarlağının
etrafında (çap değil çevre)
daireler çizerek dönüp duruyorlar

YANİ DEPRESYON GEÇİREN HERKES HEM HAKLI HEM HAKSIZ

CELLAT! CELLAT!

SİZİ KİM İNCİTTİ

BENİ HİÇ KİMSE İNCİTMEDİ

AMA GÖZLERİNİZ KİRPİKLERİNİZ

SİZE ÖYLE GELİYOR

FLÜT ÇALIN FLÜT!

HERKES KENDİNE BİR GİTAR ALSIN!

NADA NADA Y NADA ÇALSIN

YANİ: BAM BABABAM BA REY
BAM BABABAM BA REY UND HARMONİKA

YAA BİR HARP BİR ZYLOFON BİR ORG
BİR KAVAL DA OLABİLİR

önemli olan bir yağmur sonrası toprak

kokusunu alabilmek

sen basit bir gömlek ve blucinle

geldiğinde ben bahçe çitinin üstünde

oturuyor olacağım başımda bir kır eşarbı

elimde bir kır sepeti taşıyor olacağım

sepette yaban kır çiçekleri

ve güzel kokulu yaban otları olacak

DEFNE

MARGÖRİT

MENEKŞE

PAPATYA & REYHAN

IHLAMUR & ADAÇAYI

OLACAK EKOSE ASTARLI SEPETİN İÇİNDE

onları nereden bulduğumu sormayacaksın

yalnız adaçayını bir adakızı getirmiş

olacak

bense onun adını açıklamayacağım. HİÇBİR ZAMAN!

SEN SOBANIN ÜSTÜNE MANDALİN YAPRAKLARI

KOYARDIN HATIRLADIN MI?

ah yalvarırım yalvarırım
götürmeyin torunumu
çekilin defolun dedim defolun hemen
siz beyefendi mübaşirin oğlu olduğunuz için
Allah'a şükredin

HİÇBİR ZAMAN ŞÖYLE ŞÖMİNESİNDE ISLAK ODUNLAR

YAKMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ BİR KIŞ EVİNDE

ATEŞİN ETRAFINDA TOPLANIP

MANDELSTAM PUŞKİN VOSNEHENSKİ

GOGOL FİLAN OKUYAMAYACAĞIZ–YAZIK

ONLAR BİR ŞEYE BENZEMEZ

BİR KUKLADIR EFENDİM BİR KUKLA

BİZDE VAKİT VE ENERJİ BIRAKMIYORLAR Kİ

ANCAK DEDİKODULARA CEVAP VEREBİLİYORUZ

YA DA ASKIYA ALINMIŞ İMAJIMIZI TAMİRE

ona blucininin ne kadar yakıştığını

söylemeye bile vakit kalmıyor

zaman yok çünkü ya da çok hızlı geçiyor

(ona blucinin bu kadar yakışmasının

tek nedeni bacaklarının uzun olması)

AMA HERKES KENDİ KÜLTÜREL ELBİSESİNDE KALSIN

ŞALVAR YA DA FES ARTIK bilemiyorum

muhakkak ki onlara blucin ya da arkadan

yırtmaçlı siyah paltoların kısaltılmışı

gibi duran ceketlerden ütülü pantolonlardan

daha çok yakışır

ama aslında bana ne bütün bunlardan

BAŞKALARINDAN BANA NE

BEN PEYZAJ DENİNCE artık şiirlerimi değil

bahçe peyzajlarını anlıyorum

ama bundan dolayı kimse bana papatyalardan

örülmüş bir taç vermeyecek

aksine tacın varsa onu çalarlar

benim kimlik kartıma kadar çaldıklarma göre

demek benim ayakkabılarıma özeniyorlar

o kadar kolay olmadığını ve o ayakkabıların içinde

24 saat üzerinden 24 saat acı çekildiğini bilselerdi

onlar hiç acı çekmeden bazı yerlere

gelinebileceğini sanıyorlar emeksiz ve çilesiz

YOK ÖYLE BİR ŞEY İŞTE

dört dörtlük kimse yok hayatta

YETER ARTIK AMPULLERİ YAKIN

BU ŞÖMİNE FETİŞİZMİ SIKAR ARTIK

Varyuşka sen çayları getir

ben kitaplığın bulunduğu salonda olacağım

uşaklardan biri bana bir meyve sepeti getirecekti

akşam baloya seyis kıyafetinde gideceğim

Rostov'ların kızağını kullanacağım

limonlukta Nataşa beni bekliyor olacak

Tolstoy yaşlanınca sadece İncil'den bir ve aynı

paragrafı okur olmuş diyorlar

Nataşa'ya parlak fosforesan bir şerit hediye edeceğim

bacağına kaset bantı takılmış bir kuş gördüğümü

söyleyince çok şaşıracak

ONA IŞIK KIRILMALARI ÇAĞININ BAŞLADIĞINI SÖYLEYECEĞİM

bunun farkında olduğunu sırf bu yüzden

Prens Andrey'le değil Pierre'le evleneceğini

bildirecek

benim prezante ettiğim mor janjanlı şeriti

bir işaret olarak algılayamadığını

ancak yine de onu küçük mektup kasasının

içinde muhafaza edeceğini söyleyecek.....

POL & VİRGİNİE:
YILDIZ MADALYALI MEKTUPLAR

seni gerçekten hiç merak eden yok mu
yok zaten etrafıma bir duvar ördüğümü
betonlaştığımı söylüyorlar
kimseyi dinlemiyormuşum
benimle diyalog imkânsızmış
peki sizinle gerçekten ama gerçekten
ilgilenen yoksa siz ne yapardınız?
çocukken Anjelik, Özgürlüğün Yolları
Gazap Üzümleri, Şarkıcı Josefine ya da
Fare Ulusu gibi kitaplar okurduk
yanımıza bir tabak erik ve kiraz alıp
kardeşimle ben
babamın kitaplarıyla başladık işe

ben en çok Savaş ve Barış'a çarpılmıştım

okul çantamın içinden gizli gizli 9, 10 defa okudum

ben Teksas'ı Tom Miks'e tercih ederdim

Konyakçı hep aklımı karıştırırdı

Donald ve Varyemez'den en çok küçük yeğenlerini

AMA HAYIR BÖYLE YAZMAK İSTEMİYORUM

ŞEY–DAHA ÇOK BAŞKA BİRŞEY DAHA ÇOK BAŞKA BİRŞEY

yazmak istiyorum

şöyle başlasam:

Herhangi bir sonbahar günü...

Herhangi bir sarılık...

Kurumuş yaprakların üstünde yürüyoruz...

Bir kâğıt denizinin üstünde ilerler gibi...

Benim adım Virginie... Seninki Pol...

1. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol,

Birkaç günden beri dışarı çıkmadım.

Sana yazdığım birkaç mektubu attım

çünkü kayısı tarlalarından söz etmiyordu.

Bahçeye sonbahar gelmiş olmalı.

Bu mektubun sonbahar renklerinde

olmasını istiyorum.

Bizi aynaların arkasından gözetliyorlar Pol.

Gerçek ve uzun sevgi insanları korkutuyor Pol.

Van Gogh'un sarılarıyla Arles'daki yaz

manzaralarının arasında yakın bir ilişki

var gibi bunu anlıyor musun Pol?

Yani onun Arles'a gitmesi zorunluydu.

Son olarak kargaları çizmesi de anlamlı.

Bunun gibi bizim birbirimizden bunca uzak

tutuluşumuzun da bir anlamı var.

Serada eğik camların üstünden kayıp giden
yağmur damlacıkları gibi bir duygu.
Limon ağaçlarının arkasında seni düşünüyorum.
Tavanda birkaç güvercin yuva yapmış.
Böyle anlarda karşıda
ufukta bir yelkenli
senin yelkenlin belirir gibi oluyor.

2. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie

Bugün bütün gün bizi bir albatros takip etti.
Albatros uzaktan beri bütün denizcileri etkiler.
Onlar hiçbir efor sarfetmeden uçuyor gibidirler.
Ayakları suyun üzerinde çırpınır.
Havalanacağı sırada boynunu geri çekerek
ayrodinamik pozisyonunu alır.
Bu şekilde atmosferin şiddetli akımlarına
karşı koyar uzun mesafeler kaydeder
ve yumurtasını çöl adalarına bırakır.
Şimdi bilimadamları fark etti ki ALBATROS
saatte 80 kilometreye yaklaşarak
tahminlerin 7 kat üstünde bir alanı kuşatır.

Artık albatrosları bile uydu aracılığıyla
takip ediyorlar Virginie.
Her şeyi ölçüp biçiyorlar aşkları bile.
Bugün bir denizci seyir defterine
şunları (İncil'den) yazdı:

"Muhakkak ki, hiç tartışmasız kabul
edilmesi gerekir ki, Albatros'un
bütün performansları onu Yaratan'a
adanan bir methiyedir..."

3. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol,

Dün gece kayısı abajurun ışığında
defterime şunları not ettim
çünkü aşkımız kayısı renginde bir şey
ve bütün bunları düşündüğüm zaman
odaya altınsı bir ışık doluyor.
Bütün inananların kalbine
görünmez bir biçimde şırınga
edilen o huzur ve kuvveti getiren
böylesi bir ışık mıdır diye düşünürken
o kadar dalmışım ki
masamın üzerine bırakılan
bir bardak sütü fark etmemişim bile.
Her neyse sana olan aşkının
bende yankılandırdığı o yüce duygulanımlara
en yaklaşan şeyler olduğu için, işte, dün gece
defterime Kur'an'dan esinlenerek yazdığım cümleler:

...Maddi varlıklar dünyasının son bulup gayb
âleminin başladığı noktada Rabbin meleği
belirdi. Şeffaf kanatlarıyla. Çok güçlü biri
ve güzel görünümlü ve doğruldu o en yüksek
ufukta iken. Bir başka inişini de gördü onun
Allah'tan gelen söz yüküyle. Ve vahyedildi
vahyedilecek olan. Son yağmurlar vaktinde
sarı yağmur sağanaklarıyla birlikte
Rabbin Meleği belirdi. Şeffaf kanatlarıyla.
Çok güçlü biri ve güzel görünümlü ve
doğruldu o en yüksek ufukta iken.
Kayısı renginde ince bir şerit takip
ediyordu onu–olacak olanın oldurulması için...

Aşkımız Pol, yani tarçın...

Biz ormandan, nehirden, tarçın kokulu kıyılardan olan biz...evlerinin sağlam olduğuna inanan sizsiniz. Hiçbir zaman susmamak için, hiçbir zaman susmamak için. Ve biz, biz izlerimizi siliyoruz. Sonsuza dek.....

4. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie

'Her yerde su, su, su ama içecek tek damla yok.'

Gemide tuhaf şeylerin oluşmasına o kadar alıştım ki.

Tıpkı Harikalar Diyarındaki Alis gibi.

Biliyorsun orada Kedi

"Beni orada göreceksiniz" der ve kaybolur.

Alis buna fazla şaşırmaz,

tuhaf şeylerin oluşmasına o kadar alışıktır ki...

Gemide Balk Nac adında

'damarlarında Sır'rın demir tozu gibi'

dolaştığı bir denizci var.

Sürekli Sır'rı araştırıyor.

Bunun için denizci olmuş.

Yolunu şaşırmak istiyormuş çünkü.

Serin bir tuz acısıyla anlattığı şeyler şunlar:

"Dün ikindi vakti Sır birden zamanını vurdu
ve bana dedi ki;
unuttun ve aştın aradığını,
ne mutlu ne yazık sana,
ne mutlu ne yazık sana,
artık dokunduğun her yerden sır çıkacak."
Ona bir gün birisi Makedonya'da
"Sana bir sır verecektim" diyor.
Balk Nac "Sende kalsın" diyor
gecelemek için kaldıkları bir tünelin ağzında.
Birden çığlık gibi duyuyor sesini;
bağırıyor tünelin derin gırtlağında–
"Senin hakkında! Senin hakkında!"
Balk Nac'ın bu anlattıkları bana Kafka'nın
dediği bir şeyi hatırlattı,
Orman Saçlı Virginie...

Kafka der ki insan Giz'i çözdüğü zaman
her şey değişecekmiş sanır ama
hiçbir şey değişmez.
Yaşam olanca sıradanlığıyla devam eder.
Belki Balk Nac'ın dediği gibi
unutur ve aşar aradığını.
"Ne mutlu ne yazık ona"
Yarın sana diğer denizcileri anlatacağım.
Yaldrım mesela sürekli Virgil okuyor...
"Falanca terazide tartıldı Kalbi
doğrudur; çünkü bu kalp bir tüyden daha
ağır değil."
Dün bir dişi keçi yüzünden
gemide kavga çıktı. Kavga bitince hepimiz
yıldızların altında derin bir uykuya daldık.
Pilatius bütün gece horladı...

Sinagog'un kılıcı Viyana'da derler hâlâ...

Satir ise korkunç toprağın türküsünü söyler...

Denizlerin korkunç fırtınalarla

çalkalandığı anlar ise

bana Salome'nin ya da Lady Godiva'nın

söyleyebileceği tarzda şeyler söyleyen

o Şair'i anımsatır:

"Odyseus'un sefere çıktığı tarihten bu yana

denize çıkınış bütün denizcilerle

yatmak isterim..."

5. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol

Denizciler çok ilginç ama beni

mikroskopik dünyanın kuantum tekinsizliği

daha çok ilgilendiriyor.

Örneğin zar atan Tanrı

askeri bir bilgisayarda rasgele bir hata ile

nükleer bir yangına sebep olabilir mi?

Bunu bütün inançlılar hayırlar.

Bana kalırsa bilgisayarlarda

'soft error'lara sebep olan şey

bizzat Tanrı'nın kendisidir.

Fakat bu örnek, mikroskopik dünyanın

makroskopik dünyamıza sızıp bizi etkilemesinin

mümkün olup olmadığı sorusunu gündeme getirir.

Fizikçi Heinz R. Pagels'e göre bu sorunun

cevabı evettir.

'Soft error'lara bir başka örnek,

bir çocuğun ana rahmine düşüşü anında

DNA moleküllerinin rasgele birleşimidir,

bu olayda kimyasal bağın kuantum özelliklerinin

rolü vardır. Tamamen önceden kestirilemez olan

atomik olaylar yaşamımızı etkiler.

Sevgili Pol sana bu mektupta ek olarak

Pagels'in şu notlarını gönderiyorum:

Şüphe yok ki, kuantum belirlenemezliği yaşamımızı etkileyebilir. Fakat şimdi iki-delik deneyinin uygulamalarını düşünürsek bir bilmece ortaya çıkar. Bu deneyin standart Kopenhag yorumu, belirlenemezliğin –Bohr'un olasılık dalgaları– dünyanın nesnelliğini, dünyanın bizim onu gözlemleyişimizden bağımsız olarak varlığı fikrini reddetmek zorunda olduğumuz anlamına geldiğini göstermiştir. Örneğin elektron, uzayda bir noktada gerçek bir parçacık olarak, ancak biz onu doğrudan gözlemlersek vardır. Bilmece şu ki, eğer belirsizlik nesnel olmama anlamına gelirse ve makroskopik insan dünyası önceden belli olmayan olaylardan etkileniyorsa, bu durum insan ölçüsündeki olaylarda nesnellik olmadığı –onların ancak biz onları doğrudan gözlemlersek var oldukları– anlamına gelir mi? Yalnızca bir delikten geçen elektronun değil, fakat aynı zamanda tüm insan türlerinin tükenmesinin nesnelliğini de reddetmek zorunda mıyız?

Dikkat edilmelidir ki, kuantum teorisinin Kopenhag yorumuna sıkı sıkı bağlı kalırsak, o zaman, kuantum dünyasının tekinsizliği her günkü gerçekliğe sızabilir – yalnızca atomik dünya değil, tüm dünya nes-

nelliğini kaybeder. Erwin Schrödinger gerçekte Kopenhag yorumunun ne kadar delice bir şey olduğunu ve onun tüm dünyanın kuantum tekinsizliğine sahip olmasını gerektirdiğini göstermek üzere, kutudaki kedi diye isimlendirdiği zekice bir düşünce deneyi geliştirdi. Maalesef, Kopenhag yorumunu eleştirmek olan bu deneydeki niyeti, anlaşılmak yerine çoğu zaman yanlış anlaşılmıştır. Kuantum nesnelerinin tekinsiz gerçekliğinin alışılmış dünyada sergilendiğini görmek isteyen bazı kişiler, Schrödinger'in deneyini durumun öyle olması gerektiğini göstermek üzere kullanmışlardır. Fakat yanılmışlardır. Matematiksel fizikçiler kutudaki kedi deneyini, özellikle de gözlemin fiziksel yapısını dikkatli şekilde analiz etmişler ve makro-dünyanın önceden belirlenemez olmasına rağmen, mikro-dünyanın tersine, nesnel olmamak zorunda olmadığı sonucuna varmışlardır. Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamak için, ilk olarak, Schrödinger'in kutudaki kedi deneyinin bir versiyonunu tanımlayacağız ve bunun aslında nasıl, alışılmış dünyanın nesnelliğinin sonu anlamına geliyor göründüğünü göreceğiz. Daha sonra fiziksel gözlemleme işini daha yakından analiz edeceğiz ve Kopenhag yorumunu makro-dünyaya uygulamak zorunda olmadığımız –kuantum tekinsizliği yalnızca mikro-dünyadadır– şeklindeki alternatif görüşe varacağız.

Schrödinger bir kedinin zayıf radyoaktif bir kaynak ve bir radyoaktif parçacık dedektörü ile birlikte bir kutuya kapatıldığını düşünmemizi önerdi. Dedektör bir dakikada yalnızca bir defa çalıştırılır; radyoaktif kaynağın bu bir dakika içinde tespit edilebilir bir parçacık yayması olasılığının ikide bir = 1/2 olduğunu varsayalım. Kuantum teorisi bu radyoaktif olayın tespiti konusunda kestirimde bulunmaz; yalnızca olasılığı 1/2 olarak verir. Eğer bir parçacık tespit edilirse, kutuda zehirli bir gaz çıkar ve kediyi öldürür. İyi kapatılmış olan kutu çok uzakta, dünyanın bir uydusundadır, bu nedenle kedinin canlı olup olmadığını bilmeyiz.

Katı Kopenhag yorumuna göre, kritik dakika geçtikten sonra bile, kedinin belli bir durumda –canlı ya da ölü– olduğundan söz edemeyiz, çünkü maddi kişiler olarak gerçekte kedinin canlı ya da ölü olduğunu gözlemlemiş değiliz. Durumu tanımlamanın bir yolu, ölü kedinin fiziksel durumuna bir olasılık dalgası, canlı kedinin fiziksel durumuna da bir başka olasılık dalgası vermektir. O zaman kedi, canlı kedinin dalgası ve ölü kedinin dalgasının eşit ölçümünden oluşan bir dalgaların üst üste koyulması durumu olarak doğru şekilde tanımlanmış olur. Kutudaki kedi için bu üst üste koyma durumu gerçekler tarafından de-

ğil, olasılıklar tarafından belirlenir – makroskopik kuantum tekinsizliği. Kedinin canlı ya da ölü olduğundan söz etmek, iki-delik deneyinde elektronların hangi delikten geçtiğinden söz etmek kadar anlamsızdır. "Elektron ya 1 numaralı ya da 2 numaralı delikten geçer" ifadesi de anlamsızdır. Eğer hangi delikten geçtiğini gözlemlemezseniz, elektron, 1 numaralı delikten ve 2 numaralı delikten geçmeye ilişkin olasılık dalgalarının eşit miktarlarının üst üste koyulması durumundadır. Bu tekinsizliği elektronlar için kabul edebilirsiniz. Fakat, burada, bir elektron için değil, bir kedi için aynı tür bir cümleye, "kedi ya ölüdür ya da canlıdır", sahibiz. Kediler, elektronlar gibi, bir kuantum asla-asla ülkesinde (idealler ülkesinde) olabilirler.

Şimdi içinde bir grup bilimadamı bulunan bir uzay gemisinin yörüngede dönmekte olan kutu içindeki kediyi incelemeye gittiğini ve kutuyu açtıkları zaman bir miyav sesiyle karşılaştıklarını –kedi canlıdır– varsayalım. Bu olayın Kopenhag yorumu, bilimadamlarının kutuyu açarak ve bir gözlem yaparak kediyi belli bir kuantum durumuna – canlı kedi– soktukları şeklindedir. Bu olay, ışık ışınlarıyla 1 numaralı veya 2 numaralı delikte elektronun yerini incelemeye benzer. Uzay mekiğindeki bilimadamları için, kedinin durumu artık, canlı kedi ve ölü kedinin dalgalarının bir üst üste koyulması durumu değildir. Fakat telekomünikasyon sistemleri bozuk olduğu için, yeryüzündeki bilimadamları kedinin canlı mı, ölü mü olduğunu bilmemektedirler. Bu maddi bilim adamları için, kutudaki kedi ve kedinin durumunu bilen uzay mekiğindeki bilimadamları, hepsi hâlâ canlı kedi ve ölü kedinin olasılık dalgasının üst üste koyulması durumundadırlar. Üst üste koyma durumunun kuantum asla-asla ülkesi büyümektedir.

Sonunda uzay mekiğindeki bilimadamları yeryüzündeki bir bilgisayarla bir iletişim hattı kurmayı başarırlar. Kedinin canlı olduğu bilgisini bilgisayara iletirler ve bu bilgi manyetik bir bellekte saklanır. Bilgisayarın bilgiyi almasından sonra, fakat belleğin dünyasal bilimadamları tarafından okunmasından önce, bilgisayar, dünyasal bilimadamları için üst üste koyma durumunun bir parçasıdır. Son olarak, dünyasal bilimadamları bilgisayar çıktısını okuyarak, üst üste koyma durumunu bire indirirler. Sonra yan odadaki arkadaşlarına anlatırlar vb. Gerçeklik yalnızca onu gözlemlediğimiz zaman varlık haline sıçrar. Aksi takdirde, deliklerden geçen elektron gibi, bir üst üste koyma durumunda vardır. Makroskopik dünyanın gerçekliği bile, onu bu senaryoya göre gözlemleyene kadar nesnelliğe sahip değildir.

Tekinsiz görünse de, bu, gerçekliğin standart Kopenhag yorumu-

dur. Bunun gözlemlenen ile gözlemci arasında ve nesne ile zihin arasında kesin bir çizgi olmasını gerektirdiğini görüyoruz. Başlangıçta bu çizgi kutudaki kedi ve uzay mekiği bilimadamları arasında idi. Onların kutuyu açmalarından sonra, çizgi uzay mekiği bilimadamları ve bilgisayar arasına geçti, vs. Kedinin durumuyla ilgili bilgi bir yerden diğerine yayıldıkça, canlı kedinin nesnel gerçekliği de yayıldı. Kopenhag yorumu gözlemci ile gözlemlenen arasında bir ayrım yapılmasını ister; onlar arasındaki çizginin nerede çizildiğini söyleyemez, yalnızca çizilmesi gerektiğini söyler.

Bu kutudaki kedi deneyi değerlendirmesinde bizi rahatsız eden bir şey vardır. Bir şekilde, atomların mikro-dünyasının standart nesnellikten yoksun olduğunu hissedebiliriz. Fakat bu tekinsizlik, masaların, iskemlelerin alışılmış dünyasına girmeli midir? Kopenhag yorumunda olacağı gibi, yalnızca biz onları gözlemlersek mi belli bir durumda var olurlar? Kutudaki kedi deneyinin analizi bir gözlemin bilinç gerektirdiği fikrini verir. Bazı fizikçiler, Kopenhag görüşünün gerçekte bilincin var olması gerektiğini ifade ettiği görüşündedirler – bilinç olmadan maddi gerçeklik fikri düşünülemez. Fakat eğer bir gözlemin ne olduğunu yakından incelersek, gerçekliğin bu aşırı görüşünün –bir bilinç tarafından gözlemlenene kadar masalar, iskemleler ve kedilerin belli bir varlıkları olmadığı görüşünün– sürdürülmesi gerekmediğini buluruz. Kopenhag yorumu atomik dünya için gereklidir ama, her zamanki nesnelerin dünyasına uygulanması zorunlu değildir. Onu makro-dünyaya uygulayanlar bu işi gereksiz yere yaparlar. Kuantum tekinsizliği makro-dünya için yoktur.

6. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie

Kuantum tekinsizliği notların için

sana bir Kızılderili selamı gönderiyorum:

"Sen ve ben

Hep birlikte

Ve hep yalnızız."

Bunu bana Tevk Şen adında başka bir ilginç

denizci öğretti. Tevk Şen bütün gün rom içiyor

ve tuhaf şeyler okuyor. Senin Pagels kitabını

tuhaf bir rastlantıyla onun elinde de gördüm.

Bunlar da makroskopik tekinsizlikler Virginie.

BUNU görünce belli belirsiz bir kıskançlıkla

not defterini şöyle bir karıştırdım.

Şili yerlilerinden şöyle bir not düşmüş:

"Mamihlapinatapai:

İkinizin de çok istediğiniz halde yapamadığınız

bir şeyi belki karşınızdaki teklif eder diye

birbirinize bakın"

Kafamda marazi bir duygu belirdi Virginie.

Tevk Şen'in bahsettiği bu 2. kişi

sen olabilir misin?

Maraz! Hiçbir zaman tatmin olmayacak mısın?

Gemide anlatılan diğer bir ilginç olay da

ağaçların fotoğraf çekme yetisi.

Bunu ilk önce burada denizciler arasında

dürüstlüğüyle tanınan Sur Bayk anlattı.

Öykü yavaş yavaş bütün denizcileri sardı.

Şimdilerde en çok konuşulan şey şu:

deniz de bizim fotoğraflarımızı çekiyor mudur?

Eğer öyleyse benim fotoğrafının yanına
pastel bir hayat düşüyor olmalıdır Virginie.
Bu pastel hayat bütün denizcileri tüm kadınlardan
ve hayattan bunca uzak denize çeken şey olmalıdır.
Balk Nac'ın deyimiyle 'Camels' fotoğrafı.
Burada anne yok...kız kardeş yok...
Virginie burada yok...
toplayışı başkalarına bırakıyorum...
bırak korksunlar...derin uykularında...
olacağım...beni hiç terk etme...
...quos...
Solis et admotis inficit ignis equis:
güneş-tanrının atları doğuluların derilerini
boyamak için eğiliyorlar...

Ormanın bütün vahşi hayvanlarını
kendilerine çekebilen denizciler...
sağlıksız güneşler...
Necat leoparların akordlarına
geldiğini söylüyor...
Gemide bir de Tatu adında bir dalgıç var.
Herkese süngere daldığını söylüyor ama
ben inanmıyorum. Bir gece gizlice
onu pruvadan izledim.
Çok derine gitmiş olmalı ki
dakikalarca su yüzüne çıkmadı.
Boğulduğunu sandığım anda
elinde kızıl bir geyik boynuzu gibi parlayan
mercanla güverteye çıktı.
Beni fark edince

"Ben" dedi "Virginie'yi biliyorum.

Seni de mektuplarını da.

Madem ki gördün, görebildin beni, al,

bütün ömrümce tanrıçalar için

topladığım bu mercanları

(ve ceplerinden incileri çıkartarak)

bunları da al ve bir gün beni anımsayarak

bu zamansız sarayın terasında

bunları Virginie'ye tak.

Onlar da ona benim öykümü fısıldayacak."

Donat'ın Elmira üstünlüğü:

Şuraya gel dedi lombozun yanına

Bak bak...ne görüyorsun?

7. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol

Makroskopik tekinsizlikler senin kafanı

karıştırmış olmalı.

Maraz! Hiç tatmin olmayacak mısın sen?

Yine de yalancı olduğum söylenecek,

bana hakaret edecekler, beni kovacaklar

ve benimle savaşacaklar.

Ruhani yol böyle bir yol Pol.

Elçi'ye de, selam onun üzerine olsun,

üç ana ithamda bulundular. Bu üç olasılık:

1) şair olmasıydı

2) büyücü olmasıydı

3) deli veya başına cin musallat olmuş biri olmasıydı.

"Aşamalarının delilik dediğimiz
kimlik-parçalanmasına benzer aşamalarla
belirlenebilmesi, ruhani Yol'un doğasında vardır.
Deli olan kişiler ya 'dışarı çıkacak' ve bedeni
terk edecekler –onu dürtebilirsiniz ve o, içeride
birisinin 'ikamet ettiğine' ilişkin hiçbir işaret
vermeyecektir– kendilerini güvenli bir yere, aya,
yukarılara yerleştirecekler; ya da içe kapanacaklar,
'adlandırma' sürecine katılmayı reddedeceklerdir."
Ya da gizli bir dil ortaya koyulacaktır.
Böylece, gerçekliği parçalar,
kendi kalbini parçalar, çünkü
"göğüste iki kalp yoktur."
Ben Roma'dan Barış Elçileri gelecek sanıyordum.
Yukardan geldi. Biliyor musun
benim gördüğüm bir vizyonda
Platin Saçlı bir İsa vardı.

Işıktandı.

Ona âşık oldum.

Yuhanna da, Elçi de, selam onun üzerine olsun,

onu beyaz saçlı görmüş...

Chloé ve Aurelia düşlerine giriyor mu hâlâ?

8. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie

Sabah gemi Doğu tepelerine doğru

hareketsiz duruyordu.

Sen çok özelsin Virginie...

Ben serserinin tekiyim...

Yine de kutsal kitaplardan senin için

birkaç şey not ettim.

Şimdi kamaramda bunları yazarken

etrafta hiç kimse yok.

Demin Mazlar aradı. Sesi bedbindi.

Ona da şu cümleleri okudum:

"Yere baktım, ve işte, ıssız ve boş,

ve göklere baktım ve ışıkları yoktu...

baktım ve işte, adam yok, ve göklerin

bütün kuşları kaçmışlar...ve sen,

harap olunca ne yapacaksın? erguvani

giyinsen de, altın süslerle bezensen de,
gözlerini sürme ile büyütsen de, boşuna
kendini güzelleştirirsin; âşıkların seni hor
görüyorlar, canını arıyorlar."
Bunları yazarken kamarama doğru
sıcak bir yel geldi. Dedim ki
"Ah, ya Rab Yehova işte, ben söz söylemek
bilmiyorum, çünkü çocuğum. Ve Rab elini uzattı ve ağzıma
dokundu ve Rab bana dedi: İşte, sözlerimi senin ağzma
koydum, sen ne görüyorsun? diye geldi. Ve dedim:
Ben bir badem dalı görüyorum ve Rab bana dedi:
İyi gördün; çünkü ben sözünün üzerinde duruyorum."
Bunlar olup bitikten sonra kamaramda
yatağımın sıcaklığına çekildim.
Duman mavisi bir kumaş üzerine sulusepken kar yağdı.
Seni düşündüm. Seninle geçireceğimiz ilk kar günlerini.
Böyle günler için kendine duman mavisi bir palto bak.

9. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol
Sonuç olarak her güzel söz
doğanın yanında hafif kalıyor.
Evet yaratıcı olduğumu ispat
etmek zorunda değilim.
Elyazım giderek seninkine
benzemeye başladı. Bu sabah
platin saçlı bir çocuk bana tırtıl getirdi.
Bahçeye çıktım. Frambuazlar
frambuazlar olmuş.
Yolculuğun bende solgun bir
yürek bıraktı Pol.
İçinde 'e' olan aylar bana dayanılmaz geliyor.
Kızıl bir yıldız ya da
elsiz koşan bir adam gibi geliyor bana umut...
Sana söyleyeceğim sözler...onları biliyorsun
ama ne önemi var...gece gelecek...
yel değirmenlerinden başka
bir şey kalmayacak havada...

10. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie
Gençliğindeki tazeliğini,
Gelinliğindeki sevgini, adada,
ekilmemiş diyarda nasıl ardımca
yürüdüğünü senin için andım.
Boşluk ardınca gitmeni ve boşluk olmanı.
Fakat ben dedim: Boş şey hayır, çünkü
yabancıları sevdim ve onların ardınca gideceğim.
Demin Mazlar geldi bana gördüğü bir rüyetten bahsetti.
Bana rüyeti görmemiş de Kutsal Kitaptan aktarmış gibi
geldi ama onun sözcükleriyle anlatayım:
"Başlangıçta bana görünen rüyetten sonra, bana Mazlar'a
bir rüyet göründü. Ve vaki oldu ki, ben, Mazlar, bu rüyeti
görünce, onu anlayayım diye araştırdım; ve işte karşımda
biri durdu, sanki bir insan görünüşü: bir eli ışıktandı
ve sonra dünyanın yaradılışındaki gibi ışık patlamaları

oldu. Ve durduğum yere yakın geldi, ve o gelince ben yıkıldım, ve yüzüstü düştüm ve bana dedi: Anla, ey âdem oğlu; çünkü bu rüyet sonun vaktinden ötürüdür. Ve benimle söyleşirken, yüzüm yerde olarak derin uykuya daldım. Ve dedi: Gördüğün iki boynuzu olan koç Medya ve Fars krallarıdır. Ve o kıllı ergeç Yunan ili kralıdır. Ve kırılmış ve yerine dört boynuz çıkmış olana gelince, o milletten dört krallık çıkacak. Ve ben Mazlar bayıldım, ve günlerce hasta oldum, sonra kalkıp kaptanın işlerini yaptım ve bu rüyete şaştım, fakat anlayan yoktu." Mazlar'a dedim ki ona bir şey açıldı ve bu şey hakikattı ve bu şeyi anladı ve onun rüyette anlayışı vardı. O günlerde ben, Pol, yas tutuyordum. Sanki adam görünüşünde biri bana dokundu ve dedi: "Korkma, ey sen, çok sevilmiş olan adam, Mazlar ve sana selamet, kuvvetlen, evet kuvvetlen. Fakat sen, ey Pol, sonun vaktine kadar bu sözleri

sakla, ve kitabı mühürle; birçok adamlar araştıracaklar ve bilgi çoğalacaktır. Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit olacak." Sağ elini ve sol elini göklere doğru kaldırıp ebediyen hay olanın hakkı için and etti: Ve ben işittim, fakat anlamadım ve dedim: Efendim, bunun en sonu ne olacak? Ve dedi: Git, Pol, çünkü sonun vaktine kadar bu sözler saklıdır ve mühürlüdür. Birçoğu kendilerini temizleyecekler ve eve elektrik verilecek ve evsahibinin içi temizlenecek fakat birçoğu sürçüp gidecek ve bulunmayacak. Fakat kötüler kötülük edecekler ve kötülerden hiçbiri anlamayacak fakat anlayışlı olanlar anlayacaklar. Fakat sen, sen oluncaya kadar git; çünkü rahata varacaksın ve günlerin sonunda kendi nasibine kalkacaksın.

Mazlar çok enteresan bir adam Virginie,
sanki boşlukla yürüyor ve boşlukla geliyor.
Onun için bir saksı menekşe yetiştirmek isterdim.
Sabahları o üzerine hohlasın diye.
Biliyorum çünkü derin bir nefes var onda
ve o da solitaire oyunu oynuyor hayatla.
İsa diyor ki kapının önünde duran çok kişi var
ama yalnızca yalnızlar evlilik yerine girecek.
Yalnızca yalnızlık oynayışı değil ama yalnızca
derin menekşe nefesi yalnızca içindeki o engin
çağrı değil ama yalnızca o büyük haydutların
yüce işleri...

11. Mektup (Virginie'den Pol'e)

Sevgili Pol

Bilmek istiyorsun Pol niçin her şeyin benim ilgimi çekebileceğini. Lütfen beni 'her yüksek tepede ve her yeşil ağacın altında fahişelik yapanlara' benzetme Pol. Mevsimlerin sayısı dörtse, denizin altında karanlık tanrılar varsa, adada beni erdemli yolumdan geri çevirebilecek insanlar yoksa, her görüştüğüm insandan sonra hastalanıyorsam, benim aşkım uğruna döğüşen hiç kimse yoksa, Selene'den Diana'ya, Diana'dan Artemis'e kadar değişerek dalgalanarak akıp gidiyorsam, gereksiz telefon konuşmaları sinirini bozmayacaksa, benimle 10 yıllık ahit kesen âşıklarım seni tasalandırmıyorsa bana verdiğin Kleopatra bileziğini her gün takmamaya özen gösteriyorsam, denize siyah

giysilerimle girip siyah bir kuğu gibi yüzüyorsam,
kafamı erken imparatoriçeler gibi siyah bir tülle
örtmek istiyorsam, su kenarmda buluşan küçük
erden kızlar aralarında hafif nörotik gülüşlerle
Leopardi okuyarak benim için sazlardan ve
defnelerden bir taç örüyorlarsa, seni unutmak için
Trakl gibi ormanlarda amonyak koklayıp kendimden
geçmeyi deniyorsam, saçımı portakal rengi yapıp
kenarlardan örüyorsam, görünmez balıkçılımla
dolaşıp kışın ona siyah bir yün kazak örmeyi
düşünüyorsam, belirli saatlerde emredildiği üzere
kafamı kutsal eğik bir çizgi üzre toprağın üzerine
düşürüyorsam, halıları ve L şeklindeki divanları
sokağa dışarı taşan sade bir çadırda oturmak

istiyorsam, kafamı geceleri o çadırdaki ak
yastıkların üzerine düşürdüğümde,
burası Capri ve sen Kayzer,
işte ak yastığın üzerinde bir baş,
benim başım...
Ağlama benim için Antartika,
buzun üstünde yalnız bir ispinoz
yavrusunu yitirmiş...

12. Mektup (Pol'den Virginie'ye)

Sevgili Virginie

Bizim tutulabilir her şeyin üzerinde seyreden
sevgimiz her şeye yetmeyebilir diye korkuyorum
bazan Virginie. Genellikle geceleri.
Herkes uyuduğunda. Bütün lombozlardan çivit
rengi gökyüzü ve hilal göründüğünde.
Gemiciler romantik düşlere yattığında.
Güverteden Konyakçılar bile elini ayağını
çektiğinde. Kaptan köşküne kar gibi pembe
inciler yağdığında. Yerlerde unutulan
sarı yağmurluklar söndürülen balonlar
gibi ezik ıslak bulundukları yerde kalakaldığında.

Bir adam okyanus çizgisi boyunca
uzun bir kimlik yürüyüşüne çıktığında.
Ginger admı verdiği küçük bir kızı
bulmak üzere kaybolmayı göze alarak
uzun bir yolculuğa çıktığında.
Aklmda çevirip durduğu bir şiir:
Annabel Lee...yani hep seni hep
seni düşünüp durduğumda.
Gece mavisi vitraylarda beliren
bir yıldız adası bize yaklaştığında.
Tarçın kokan bütün kıyıları, bütün kıyıları
Doğu'nun sakin bir prensi gibi dolaştığımda.
Apoletimde taşıdığım bir yıldız-madalya gibi sen...

KAYISI ABAJUR

Bana şimdi sunulan hiçbir şey
onun Peer Gynt soğan anılarını silemez ki
gecenin içinden bir inci damlası çıkıp
taç yapraklarının üstünde
balık kılçıkları gibi belirdiğinde
bu kartvizit yazıları ona dair
hiçbir limonsu gerçekliği
içermediği için yanımdaki
kayısı abajurdan çıkan
pembe ışığı kapatıyorum
seni ışıksız bir yere
yolladılar küçük hep birlikte
bir olup ışıksız bir yere
sana niçin bu kadar
kızgınlar küçük?

benim telefonum saydam

ve içinden mavi-neon

bir hat geçiyor ve

bütün telefonlarda sen varsın

bir de Aznavur tadında bir şarap

seninle yollarınız kesiştiğinde

Scotland Yard'da

adını hâlâ arıyorum

Londra sisleri içinde

Londra sisleri içinde

ben buraya dışardan geldim

mavi atlı dışardan

kepenkleri mavi bir evden

mantomu avluda sevgilimi avda bıraktım

ben buraya dışardan geldim

mandolin kanatlı dışardan

bunun için duyamıyorsunuz beni

mandolin kanatlar parazit yapıyor

başımdaki kuşu gagalıyor kuşunuz

bir kuğu gibi kusuyorum sizi

ben buraya dışardan geldim

bilmiyorsunuz

Yello.....

vicious games

vicious games

with different names

with different names

DANS LES BROUİLLARDS DE LONDRE

Kapıyı kapa ve kendini

sakla, kendini sakla

Oh yeah, Alphaville!

Goodbye John Cale

Absence

Zoo master

Desire

Kumru

Goodbye Quebec

John Wayne

UZAK

fırtına

Bu bir kuştur

Joseph

nil

spiritual desert

2 + 1 = 1

perche

Volkanik taşlar

Catullus

Yazık biz nehri kayıkla geçerken

hiçbir kıyı çiçeği birden büyümüyor

Time time time, goodbye

Mother-fuckers!

ayna gibi bir dönem içinden geçmeye korktuğun
şimdi.burada.hiç kimse yok.kendinden korkuyor
musun.bırak tut elinden, bileğinden kavra
kimin ama kimin diye bir ses
yankılanır gözyaşı vadilerinde!
bir kömür madeni düşün bir köşesinde bir ayna
karaltıların arasında parıldayan bir cisim
daha uzak hiçbir şey olamaz sana – bir ayna.
'göğü genişleteceklerini söylüyorlar'
diye haykırır bir ses.
Ayna, Ayna! Evet göğü bilmediğimiz yerlerinden
azar azar genişletecekler.

Şark'ı anlamaya çalışıyorum. Sonra hepsi bu.
Buradayım. Niçin ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.
Yemeklerden önce bir tablet bahar. Niçin ne
olduğunu anlamaya çalışıyorum. Asteriks ama
bundan daha kötü bir şey olamazdın sen. hah-ha.
kafanda asteriks gibi bir şey taşımazsan
renkler sana gelmez.

Nataşa, sen, fosforlu bir vazo gibi mağrur
ve atalarından ötürü gururlu yanımdan
yürüyeceksin. Burada benim eski çocukluk
elbiselerimden başka bir şey yok – gri satenden
parlak bir etek ve fazlasıyla anlaşılmaz
birkaç yüzük. Ve nihayet kuş öttüğü zaman
insanlık için biraz fazla geçmiş olacak
ve bir cesede sarılmış horozun şarkısını
söylemek isteyeceksiniz. Eh işte pekçoklarınız
için vakit geçmiş olacak; horozun şarkısı
da çoktan geçmiş olacak. Horoz bütün
consensus hediyelerini reddettiğine göre. ha-haa...

yarın nerede gidip uyuyacağınızı bilmeden
bütün beyaz lotüs kulvarlardan kar
yahut deniz yağıyor olacak. bütün hüzün
kulvarlarında çardak kurulduğuna göre
artık yakandaki tozları silkeleyebilirsin.
İşte bu ilk ilkbahar mektubunda
bütün söylemek istediklerim bu kadar.

Evet kar yağması gerek. Yönetilmiş çocukluğun
senin arkandan sürüklenmeden. Ve ben size
eski bir Parma kutusunda zambaklar
getireceğim. Evet kar yağması gerek. Yönetilmiş
geleceğiniz ve düzeltilmiş şimdiniz sizin
arkanızdan bir parça küflenmiş peynir
gibi sürüklenmeden

bütün bunların hiçbir şey ifade etmediğini
söylemek şu iki yanında çöp torbaları
taşıyan kızlar gibi; eh pekâlâ, bütün
bunlar havayı soğutuyor değil mi
ben ki ılımanlığı severim. İşte şimdi
çocukluktan kalma çiçek aplikeli beyaz
beremi giyiyorum insan ırkıyla biraz
karışmak için dışarı çıkmadan önce.
Sen, sen biraz daha geriden git çünkü
senin hüzün rengin artık insanların
işine yaramıyor. kaçak ve kanundışı bir
zarafetle biraz geride kal yalnız
bir oyun taşı gibi geride kal.
bak kanatların senin arkandan sürükleniyor.
ÇAMUR MELEĞİ, ABBEY MELEĞİ,
biraz beni sakın...

ALFABEYA KÜRDİ

ARZU

AZNAVUR TADINDA BİR ŞARAP

YOKLUK

UZAK

BU BİR KUŞTUR

KUMRU

2 + 1 = 1

TRİGONOMETRİ

KUTSAL ÇÖL

OKKAMDA ALLAH VAR

YUSUF

YAZIK BİZ NEHRİ

KAYIKLA GEÇERKEN

HİÇBİR ÇİÇEK YERDEN BİTMİYOR

ZAMAN ZAMAN ZAMAN MOTHERFUCKERS

'POZİTİF VİBRASYON EVET POZİTİF'

UZUN BACAKLI MARAKEŞ ADINDA BİR KADIN
    MOTOSİKLETLE GEZERKEN SEVGİLİM
ŞEHRİN İÇİNDE GEZİNİYORMUŞ GİBİ DEĞİL
    ŞEHİR ONUN İÇİNDE GEZİNİYORMUŞ GİBİ
O SİZE BİR ALAMET OLACAK
BENİM İÇİNSE BAŞKA BİRİ OLMAYACAK
SONSUZA KADAR KIZILDERİLİLERİ SEVEREK
                & TÜRKO-MOĞOLLARI
                & ASPİLYALILARI
                & MİSİMYANALILARI
                & SONSUZA SONSUZA KADAR
                & 68 KUŞAĞINI
MAVİ NEON TELEFON VE BEN
MAVİ NEON TELEFON VE BEN
LUİ È VAGABONDO COME ME
    BENİM İÇİN BAŞKA BİRİSİ OLMAYACAK
SANA İYİ BAKACAĞIM
AH EVET POZİTİF POZİTİF VİBRASYON EVET
BELKİ ARABAMIZ OLMAZ
    DOSTLARIMIZ DA
AMA BEN HİÇ
AMA BEN HİÇ
BİR ERKEĞE
    KALDIRABİLECEĞİNİN
        DAHA FAZLASINI EVET
            KALDIRIP ATMADIM
GÖZDEN GEÇİR
GÖZDEN GEÇİR EVET
VE BENİMLE DANS EDEREK DIŞARI ÇIK

BENİMLE DANS EDEREK DIŞARI ÇIKACAK MISIN
BENİMLE SKYROCK YAP
BENİMLE & BENİMLE
BEN & BEN
SEN & SEN
SKYROCK
DİYORLAR Kİ SEN ÇOK FAKİR
SEN ÇOK FAKİRMİŞSİN
BENİMLE BİRLİKTE OLMAK İÇİN
BEN DE ADIMI KORUMALIYMIŞIM
HIŞT, KENDİNİZİ ARKADAŞLARINIZDAN
KORUYUN
DEĞİŞİK İSİMLİ, DEĞİŞİK İSİMLİ
KÖTÜ OYUNLAR, KÖTÜ OYUNLAR
BIKTIK ARTIK
TAHTINIZDAN İNİN
GERÇEK DURUMU GÖRÜN
GERÇEK DURUMDAN KÖTÜ KARTI ÇIKART AT
FUNK'LA ONU FUNK'LA ONU
FUNK İT OUT
BEN SENİNLE DİLSİZ KALMAKTAN
HOŞLANIYORUM
VE ZAFER VE ÖÇ GÜNLERİ
YAKLAŞIYOR YAKLAŞIYOR
VE YANIMA BİR MOLOTOF KOKTEYLİ ALIP
GECE SANA GECE SANA GELECEĞİM, YE-AH,
VE ORTAÇAĞ KÜPELERİMLE
KAÇIK BİR KUŞ GİBİ
DÖNEN BİR RUH
KAÇIK KÜÇÜK BİR IŞIK GİBİ
YE-AH, KÜÇÜK KAÇIK BİR GECE KELEBEĞİ GİBİ
SANA GELECEĞİM

VE EVET SEVİNEBİLİR MİSİN SEN
DOĞRUSU SÖYLÜYORUM
GERÇEKTEN GERÇEKTEN
SEVİLEBİLİR MİSİN SEN
VE KİNLERİNİ ÜZERİMİZE DÖKENLER
YE-AH EVİNİZDE KALIN
HİÇ ÇIKMAYIN
DIŞARDA ŞEY VAR
UÇTUM ALİ TUHAF BİR ADAMDI
VE KADINLAR ARASINDA
O BİR MESEL OLDU
VE ONUN ÜZERİNE HÜKÜMLER YÜRÜTTÜLER
EKSİ SOĞUKTAN GELİYOR
AKSİ SOĞUĞA GEÇECEK
VE ARTIK SICAĞA
HATTA SICAKSOĞUĞA GEÇİN
SOBA KÖMÜR HATTA ODUN ALIP
KIŞI BENİMLE
KIŞI BENİMLE GEÇİRİN
KADIN KAFTANINI ÇIKARIP
BAŞINDAN AŞAĞI
PAPATYA SULARI DÖKÜNÜR
VE İÇİN İÇİN AĞLAR
ÇÜNKÜ OĞLU ÖLMÜŞTÜR
SİSTEM ONU ÖLDÜRMÜŞTÜR
SİSTEM ONU ÖLDÜRMÜŞTÜR
İŞTE ÖYLE İKİYÜZLÜLER VE BEŞYÜZLÜLER
ÖYLE DİYORUM
BANA DARI ATIP DURMAYIN
ÖYLE DİYORUM İŞTE
MISIR VE DON DİYORUM

KIŞIN DON OLAYI VE SOBADA ÇAY
VE SUÇ VE CEZA DİYORUM
VE "İŞTE BİR DON OLAYI"
VE "İŞTE BİR DON OLAYI"
RUSLAR BÖYLE DİYOR
KGB'Lİ SEVGİLİM DEDİ
BU SENE KIŞLAR SICAK
YAZLAR SOĞUK GEÇECEKMİŞ
FAZLA DOLANMA
VE KENDİNE İYİ BAK DEDİ
KENDİME İYİ BAKIYORUM
NASIL BİLİYOR MUSUN
SIKI BİR DİSİPLİN
VE ARKADAŞLARIMDAN
VE ARKADAŞLARIMI
SAKINARAK + ARKAMI DÜŞÜNEREK
+ ÖNÜMÜ KOLLAYARAK
+ HEP YUKARI
HEP YUKARI DANIŞARAK
YANİ ASLINDA DÜŞÜNMEKTEN
BAŞKA HİÇBİR ŞEY YAPMAYARAK
YANİ SENİ ÇÜNKÜ YALNIZ EN UYGUNLARI
EN UYGUNLARI KALACAK
TAKMAYARAK
HATTA SENİ EKEBİLDİĞİME
SEVİNEREK SEVİNEREK
YE-AH O IRKÇILARI
IRKÇILARI ŞEHİRDEN KOVUN
VE EVET ARKADAN BIÇAKLIYORLAR SİZİ
VE HİÇBİR ŞEYDEN
HABERLERİ OLMADIĞINI SÖYLÜYORLAR

HERKES KENDİ ÇADIRINA KAÇIYOR
YÜZÜNE KARŞI AMA ARKADAN
VE EVET EKSİ ARKADAN
SENİ İPTAL ETMEYE ÇALIŞIYORLAR
AMA KAZANAMAYACAK ONLAR ÇÜNKÜ SEN
ÇÜNKÜ BİZ
ÇÜNKÜ DİLLERLE SÖYLEYENLER
VE DEHŞETE BÜRÜNENLER
KAZANMAYA MAHKÛMDUR
İŞTE ÖYLE
İSTEDİĞİNİZ KADAR UĞRAŞIN
MISIR PATLATIN
GECE ÇALIŞIN GÜNDÜZ ÇALIŞIN
GE+CEH ÇALIŞIN
GÜHN+DÜZ JA LI ŞIN
YE-AH GEJE VE GÜHNDÜZ JALIŞIN
ALTINPIRLANTA
ALTINPIRLANTA KAZANAJAK
AJAKLAR BAJ, BAJLAR AYAK
İJTE ARTIK İJTE ARTIK
SIRA SIRA DÖNÜYOR
AĞLAMIYORUZ BİZ
BİZ AĞLAMIYORUZ
SONSUZA DEK
GÖZYAŞLARINI YOKEDEN
SİHİRLİ BİR FORMÜL BULDUK
LİKİD GÜNEŞIŞIĞINI
ÖLÇEMEDİĞİNİ ANLAYAMAZSIN
FAZLA MERAK ETME

GÖKYÜZÜ ROK'U YAPIN
BAŞLARINIZI PARLAMENTOYA KADAR KALDIRIN
SEN BİR BALIKSIN BEN DE SU BURCUYUM
VE YAŞIYORUM İŞTE
VE BİR KANUN KAÇAĞIYIM
YE-AH ADİ BİR SUÇLU
DEDİĞİNİZ GİBİ OLSUN
YE-AH AMA CEHENNEME
SİZ GİDECEKSİNİZ
2000 YILLIK KARA TARİH
KOLAY SİLİNMEZ
KOLAY SİLİNMEZ
TRAMVAYI TRAMVAYI YAKALAYIN
VE ASILMAK
VE ASILMAK
TEHLİKELİ VE YASAKTIR
TEHLİKELİ VE YASAKTIR
VE METİL ALKOL
VE SHAKESPEARE'S SİSTERS
VE BENİM GÜZEL ŞERİFİM
'YE-AH MİLLETVEKİLİNİ BEN ÖLDÜRDÜM
AMA ŞERİFİ ÖLDÜRMEDİM'
YE-AH BURJUVA AHLAKI İÇİNDE
KALACAĞIM
SİZE SÖZ VERİRİM

EVET OKULA YENİDEN BAŞLAYIN
ÖĞRENDİKLERİNİZİ YENİDEN ÖĞRENİN
YE-AH ARTIK BU FİKRİ
BAŞINIZDAN ATABİLİN
VE OLAYLARA POZİTİF BAKAMIYORSANIZ
ŞEYTANIN TARAFINDA OLDUĞUNUZU
EVET ŞEYTAN & CO'NUN
TARAFINDA OLDUĞUNUZU
HERKESİN ANTENİ VAR VE AH EVET
VE İŞTE YILDIZ SAVAŞLARI
VE İŞTE ARTIK İŞİ BIRAKIN
KOÇ, SEN ARTIK REGGAE'YE VE
ESKİ GÜZEL GÜZELLİĞİNE DÖN
ELİNE BİR BİRA ALIP YERLERDE
YUVARLAN
BİRAZ SÜRÜN-BİRAZ SÜRÜN
VE ESKİ ARKADAŞLARINA EN AZINDAN
EN AZINDAN BİRER MOTOSİKLET HEDİYE ET
VE BEN İŞTE AH BURADA
NOTRE-DAME'DA BİLE DEĞİL
SAİNT-SEVERİN KİLİSESİNDE EĞER
KARA GÖZLÜKLERİMLE OTURUP
İSTAVROZ ÇIKARMAYIP
RAHİPLERİ TEDİRGİN ETMEYE
ÇALIŞIYORSAM EĞER
VE ONLAR DA AKSİNE
BENİ KİLİSEDE KİTLEYİP
DIŞARI BIRAKMIYOR GİBİ YAPIP
BENİ PAZAR AYİNİNE DAVET EDİYORLARSA
SEN SU BURCUSUN BEN DE BALIĞIM
FARE YARIŞINI BIRAKIN
BENİMLE GÖKYÜZÜ ROKU YAPIN
GÖKYÜZÜ ROKU YAPIN

BAHARİSTAN

"Bulunmuş, o, bulunmuş! Ne? Sonsuzluk!"
Djâmi diyor ki, Hâfız, bir lisan-ul-gayb,
bir dil, bir organ, gizemlerin organı,
görünmezin dili...
Ya, Younous, ya...derviş Yunus, 7 yüzyıl
unutulan, Osmanlı okumuş takımı unutmuş.
Kaçın kaçın okumuşlardan.
Çünkü bilgelerden saklanan çocuklara açık edildi.
Onların okulu Baharistan.
Medler ve Perslerin
eski dinlerinin kapısında dinleniyorum.
Ve Christine Rossetti'den bir şiir okuyarak
kapıyı kendi üzerime kapıyorum.

Baharistan! Mazdeistlerin taba kapısı!

Ateşe tapmayın! Yıkıntıların arasında

bir yıkıntı, elinde şiirinin kupası,

Hâfız size gelecektir.

Bakın bakın kapınızın önünde

dua ediyor gölgesi.

Onun soyu şiirinin kupasından yürüyor.

Bizim şiirimizin kupasınınsa

dibi gözükmediği gibi

kimse elini oraya daldıramıyor.

Korkudan! Güzellikten!

Kimse bizden rahat rahat bahsedip

üzerimizden rahat zaferler kazanamayacak.

İşte iglumun kapısının önünde sunduğum

zencefil tatlısı: Baharistan!

XX KODU

Semboliğin ormanında Hâfız tuzağa düşürülüp
takip edilecektir. Mitterand Kutsal Ruh'un
aşağı indiği günde uzun bir yol yürüyor.
Ulema takımından en güzel şiigrle şiirle kaçılır.
Hâfız bunu gösterdi.
Daha da gösterecek. Bir merdivenin üstünden
bir ✡ yuvarlanarak düşüp kayıyor.
Artık kalbim hep onu hep onu arayacaktır.
İşte böyle Sion yıldızı!
Ben☽ Zehra Lâle Müldür, size ☾
diyorum ki beni hiçbir zaman anlayamayacaksınız
çünkü üzerimde xx kodu var.

Tek tekerlek üzerinde sürüyorum arabamı

Gobi çölünden, Kazak rüyalarından bu yana;

gece mavisi 'revak' kapılarının üzerinde ☾ ☆ görüyorum.

Parla, farla, kaç Hâfız!

Memleket sana borcunu daha ilerde ödeyecek.

El-Hallâdj sizi yakından takip edecektir.

Ben, yukarıya, göğün şarabına

kupamı uzatmaktan başka bir şey yapmıyorum.

Seccadelerin uçan halısı üzerinde bir kuş,

yarısı martı yarısı balık...

GÜNEŞTE [GÜNEŞ & PATLAMA]

İsveç mavi-beyaz bandıralı bir şezlong güneşte.
Yol üstünde yol alıyoruz. Ben beyaz dantellerimi, uçuk mavi keten spor ayakkabılarımı giydim – bedenimde hiçbir metal takı yok. Sabah PELEGRİNA'ya GİTTİK ellerimizde uzun güldalı değneklerle. Kimileri tozdan korunmak için cerrah maskeleri takmışlardı. Bense beyaz Verona gömleğimdeki payella lekelerini gizlemeye çalışıyordum. POLEN gibi bir şey gözlerimi yakıp geçiyor SARISAFRANDEMİR gözlerim ve gözlerim hacıların yarı yolda durup oynadığı madeni toplar gibi ataerkil ve kıvrak bir topluluğa meydan okuyorlardı. İşte sedef kırlent bir ayna ve BAŞKA HİÇBİR ŞEY YOK KAFAMDA. Acı çektiğinizi ve beni kıskandığınızı artık biliyorum. Bazı şeyleri düzeltmek için artık çok geç ve beyaz kenevir bir tekne limanda beni bekliyor.

Buna mukabil şık giyinmiş (yeşil ipek & ojeli bağcıklı dekolte banliyö pabuçları) birtakım kadınlar ve işlerinde iddialı (en az 3 bilgisayarlı ve kafalarında büyük ihtiraslar küçük bir paket bokla) kadınlarla yarışmaya kalkan kadın sevmeyen birtakım aggresif erkekler topluluğu bize asla yetişemeyecek. – .bütün bir kent bizi ziyarete gelecek. – .hatta ben yukarda balkonda şezlongda oturduğum için götümün altından geçecekler– . – ve biz o sırada kayış sandaletlerimizle mavi pelerinlerimizle sularda yol almış olacağız.

Herkesin ideal sevgilisi kapısının önünde bekliyor olacak. Şimdilik benim kapının önünde bekleyen herkesin bir anda bir bakışta SERSERİ diyeceği türden biri: UYANIK SEMPATİK VE ÇOK TEHLİKELİ. Ama ne var ki BENİ GÖRMESİNİ BİLİYOR ve sabahları bir süt kamyonunun içinde bütün kenti dolaştığını bilmiyorlar! İşte onun için bütün blue cinli kara yün kazaklı sarışın birtakım erkekler benden uzak tutulacaktır! Mavi kaplumbağa gözlüklü çizgili gömlekli hiçbirgiztaşımayan siyah bond çantalı birtakım yuppie erkekler de! Hatta yelken Napoli T-şörtlü, bluğ cinli, kısa saçlı iri göğüslü birtakım kadınlar da uzaklaştırılınakla kalmayıp şaşkınlıktan evlere ters girip çıkacaktır! Depremlerin şiddet merkezinde olmasak dahi birtakım tersliklere alıştığımız gibi [zaten istenen de budur: işaret!] boyun eğmek zorunda kaldığım SÖZ'ü doğurmakla kalmayıp bundan (iftira edilmeme karşın) iftihar ettiğimi belirtmeliyim.

Tabii sakıncalı birkaç limon çiçeğini daima yanımda taşıyarak. Hatta ağzımda bir horoz şekeri, beyaz bol kanatlı gömleğimin kollarını sıvamış leğende birikmiş kirli çamaşırımı yıkarken bile! Öyle olsun!
Ama uzun siyah etekliğim iki yana toplanmış. – .büyük kayık bir leğenin ya da yeşil bir ırmağın önünde çöktüğüm şu an bile ZENGİN BORGES PORTOA BANKERLERİ BİLE BİZEYETİŞEMEYECEK!

And olsun taşlar çakıltaşları serçeler ve her türlü kınkanatlı hayvanlar bile bazı şeyleri katı yürekli birtakım insanlardan daha çabuk kavrıyorlar! İşte and olsun onlar hiçbir zaman felah bulamayacakları gibi Allah'a ortak koştukları için en büyük günahı işlemekle kalmayıp– . –onların arzularıyla kendileri arasına aşılamayacak bir mesafe konmuştur–ıı–ıı–ıı–ıı! İşte sırf bunun için PAGANLAR BARBAR FAKAT DÜRÜST VİKİNGLER LACİVERT EMPERMEABL'LI BAŞÖRTÜSÜZ ŞİŞMAN BİRTAKIM KADINLAR İÇERİ SOKULDUĞU GİBİ.–.–.–.–.–.–.–. YÜREKLERİ KATILAŞTIRILMIŞ ÖZ OĞULLAR DIŞARDA (kısa bir süre için) TUTULACAKTIR!
Bunları ben söylemiyorum birtakım ESKİ YAZITLAR söylüyor. Ve kalbim böyle anlarda mağrur VİKİNG kitabeleri gibi yükseldiği gibi manyeteskop kanatlı birtakım mucize kuşlar da etrafımdan eksilmiyor.

İşte bunun için Sevgilim, sen örüp bırakılmış saçlarınla ve nereDeyse Duygusuz Düz bir ifadeyle benim zavallı yüreğimi arakladığın ne araklaması AZTEKLER gibi göğüs boşluğumdan çıkarıp aTTığın anda yani üstelik (sadece ve sadece) bir vizyon aracılığıyla yarımı/yazımı bile ters yöne değiştirip akıtarak, prensler ne kelime mimarüssü birtakım direktörler ve hatta süt kamyonu suçlusu sevgilimi bile bir kenara bırakıp senin ardından gelebilirim.....

Çocuk yapmadığım ve burjuva birtakım mutluluklarla oyalanmadığım için birtakım mizamplili kadınlar kapımın önünde tükürebilir. Hayır ama işte dönüp herkese şöyle diyebilirim: "Senin evinde en son konuşan kişi haklı!"
Hayır işte onlardan hiçbirine benim hayatım üzerinde en ufak bir söz sahibi olma hakkı verilmemiştir. Üstelik Jacques Dutronc ve benden başka kaç kişiye GÖKSEL LİBERASYON hakkı verildi ki? Üstelik Hürriyet'in dağıttığı Lancia kuponları şeklinde bu hak verilmiştir. Şimdi tam da burada açıkgörüşlü birtakım Fransızlar "Oooh, daha da neler!" diyebilir. Önemli olan burada benim bütün SEVGİMİ [dünyanın bütün güzelliklerine ihanet eden kaçık bir katil gibi] GÖKSEL SEVGİLİME verebilmemdedir.

Sonra astragan kalpaklılardan biri geldi. Hacılardan biri çift katlı siyah gözlüklerden takmış [meleksi ∞ mor gözlerini saklamak için] petunya saksılarının ardında güneşte dinleniyordu. Sarı bir lezar güneşte.....^.`.]
Uykulu faşist rüyaları görüyordum ki tam uyardılar...]
Terralithe... mayonezli balık üstüne kayısı yumurta ve kırmızı havyar... güneşte...]

Güneşte, İsveç bandıralı [Hyperborean ∞] şezlongum
ve ben soyut bir [V] harfi çizebilir.
Korsan kancalarıyla benim aramda aşılmaz mesafeler
olduğunu çok geç kavrayacaksınız.....

Mistral kazanacak diyor Renaud ve Londra sislerinde
geziniyor.
GÜNEŞ & PATLAMA!

BUHURUMERYEM

Defne Sökmen'e

"Ne peygamberler, ne de çan çiçekleri
Ne de buhurumeryem;
Hep korku çiçekleri
Oldu saksılarımızı süsleyen."

Behçet Necatigil

BUHURUMERYEM

Her melek zalimdir. Meryem'in ipiyle
bağlı geçen o 13 ay. '13 aylı yıl'
ayırdı bizi nedenini bilmediğim
korkunç melekler. Melankolimin 19. haftasıydı
seni tanıdım. Bir şeyler değişiyormuş gibi
oldu birden. Sanki artık kader denen
o kudurmuş atın önünde sürüklenmiyordum.
Sonra korkunç bir dolu yağdı.
Ürkünç rüzgârlar esti. Güneydeki Haç Yıldızı
yerinden kıpırdadı. Melankolimin 19. haftasıydı.
Her melek görür bizden öncesini ve
bizden sonrasını. Bizim elimizde değildi.
13 aylı yıl ayırdı bizi.
Neden bitecek şeyler başlatılır ki sevgilim
neden Muhammedi bir gül birdenbire büyür
neden gözyaşı büyüklüğünde dolular dökülür?
Kara saten bir çarşafa
altın bir haç çiziyorum senin için.
Yokluğunu böyle ifade edebilirim ancak.

Gözlerimi büyük büyük açıyorum
meleklerin üflediği o cam parçacıkları
rüzgârına. Gelmiyorsun. Kara yağız atlar
geliyor soğuk odama. Düşen göktaşları
geliyor. Gözlerini karalarla bağlamış
melekler geliyor. Sen gelmiyorsun.
Nedeni yok işte. Yok hiçbir nedeni.
Kiliselerde ikona kızlar bizim için
dua ediyor. Dışarda korkunç bir
dolu yağıyor ipimizi sürükleyen
meleklerden daha da korkunç.
Bilmiyorum belki büyük bir günah
işledik. Ben keşiş giysilerime sarınıyorum.
13 ay böyle geçecek işte. Güneydeki
Haç Yıldızı bize kara kara gülümseyecek.
Dilimin dönmediği şarkılar söyleyeceğim ben.
Kimin ne için başlattığını
bilmediğim bir büyü 13 aylı yıl
boyunca akacak başucumda.
Ellerimi temizlemek isteyeceğim
geri dönmek belki de.
Geri de dönemeyeceğim.
Altın haçlı o kara çarşafın
üzerinden 13 aylı yıl akacak.

O sole mio! O Sole Negre!

II

St. George da öldüremiyor
bendeki bu çözümsüz sevgiyi
Gülmemesiyle ünlü Mikâil'in
melekleriyle yardıma gelmesi boşuna
Sessizlik! Rûhanâ!
Sessizlikte geçiriyorum günlerimi
Ayazmadaki bir suyla yıkanır gibi
Biliyorum Nisan ayında kırılacak testi
Neler neler olabilir hiç düşündün mü?
Melek de Şeytan da insanlara sokularak
onların yüreklerine bir şeyler bırakır...
Sessizlik! Rûhanâ!
Büyük bir dini sır gibi saklamalı her şeyi
Hayır hiçbir şey dudaklardaki
donuk bir gülümseme ya da
Ameşas Spentas melekleri bile
gizi ele vermemeli
Hahamın önünde hıçkırmama gerek yok işte
Yalnızca dua, dua ediyorum.
Hayır belki yarın, yarın
her şey değişebilir
Yasın incileri ve Roma'lı Melek'e bağlı olanlar
geri çekilir
Şşşşt, hayır, bu kadarı bile çok!
Sessizlik! Rûhanâ! Hiç düşündün mü?

"Ve Adam Tanrı'yı sevdi
Ve Kadın Adam'ın Tanrı'yı sevişini sevdi."

III

Bizi yoketmeğe çalışacaklar bu açık
Kara bir komployla
Evimin önünde uğursuz bakışlar atıyorlar
Hiçbir şeyin farkında değilmiş gibi yapıp
gözlerini baykuş gibi kısıyorlar.
Şşşt! Sessizlik! Rûhanâ!

'O my people, what have I done unto thee.'

'Aşk Rahibesinin büyük yıldızı' Meryem,
misafir beklemediği için
nasıl Cebrail'e kirli havlusuyla yakalanmışsa
onlar da bizi birbirimize olan
sıcak bakışlarımızdan yakalıyorlar öyle
ortada kirli bir havlu ya da voluptas varmış gibi

O ama beni hatırlayın, beni hatırlayın
Ayaklarınızı yıkardım sizin
Çamurlu, günahkâr ayaklarınızı
'Ricorditi di me, che son la Pia;
'Ricorditi di me.'

O my people.

IV

"kayısı çiçekleri
doğudan batıya esiyor,
onların düşmesini engellemeye çalıştım."

yaz çabuk geçti tamburlarla
bir frambuaz yağmuru yağıyor şimdi
büyükbaba içerde uyuyor
o ıslak frambuaz ülkesinde
Kudüs Bakirelerinin elejisi başlıyor.

yaz çabuk geçti sağanaklarla
seccadesinin üstünde uyuyakalan kadın
o bir frambuaz ülkesi şimdi
kalbinde öfkeli ve korkunç
bir şarkı başlıyor.

dönmek ister miydim
dönmek ister miydim
sensizliğe,
o pagan ülkeye

dönmek ardında rock and roll parçalarla
dönmek üstümde şuh ve dekadan
Venedik giysileriyle
dönmek beni bekleyen bir yığın flörtüme
CONTRA NATURA

ve demek 'Ben Lazarus
Ölüler ülkesinden geldim
Beni affedin'

beni affedin aranızda
gördüğüm korkunç şeyler için
elimde menekşelerle uzaklaştığım için sizden
beni affedin

Kudüs Bakirelerine karışmak istiyorum ben
o ıslak frambuaz ülkesinde
bir oğul doğurmak ve
sizi unutmak istiyorum.

V

Kitap'taki Meryem olaycasını da an.
O gün melekler şunu demişlerdi:
"Ey Meryem, gerçekten Allah seni seçkinledi,
arıttı ve çağındaki milletlerin
kadınlarına üstün kıldı."
Yoksa sen onların yanında değildin
onlar Meryem'in koruyucusu kim olacak
diye fal oklarını suya atarlarken.
Camdan ev hayalleriyle yalnız kalan kara komplocular
Dediler ki: "Ey Meryem, kimsin ki sen
çok şaşılacak bir şey yaptın sen
Ey Hârun'un kız kardeşi,
senin baban kötü bir kişi değildi,
anan da orospu değildi."
Bunun üzerine Meryem, İsa'ya göz kırptı.
Bunun üzerine Meryem, İsa'ya göz kırptı.

İmran kızı Meryem, annesi Hanna!
Cennet kadınlarının birincisi!
Zavallı Meryem! Düşünüp duran!
Saçları rüzgârla salındığında genç, zavallı Meryem!
"Ne olurdu, diyordu, daha önce daha önce
ölseydim de bu günleri görmeseydim..."
Bunca yalnız değildi eskiden.

"Marie, sen kimsin öyleyse?
Kraliçe! Kraliçe!"

Budur işte tartıştıkları Meryem olaycası.
Melekleri görecekleri gün bilsinler ki
hiçbir sevinç haberi yoktur
o günde suçlulara.

Meryem ve oğlu müstesnâ,
doğan bütün çocuklara
Şeytan dokunur
ve çocuklar bundan ötürü
doğar doğmaz bağırırlar...

VI

Malihülya!
Memorabilia!...

"biraz daha kalmak isterdi Melek...
Ama Cennet'ten kopup gelen fırtına
kanatlarını öyle şiddetle yakalamıştır ki
bir daha kapayamaz onları."

Tarih meleği,
yüzü geçmişe çevrili,
fırtınayla birlikte çaresiz,
geleceğe doğru sürüklenir...

Tıpkı bir yeni kızlığa eren
Euridike gibi dokunulmazdır.

"Ve birdenbire,
tanrı elinden tutunca, acı bir
çığlıkla söyleyince şu sözleri: "Geri baktı!"–
bir şey anlamadı, dedi yavaşça: "Kim?"

VII

irhâç: dedelerinin alnındaki ışık

Meryem'in dedelerinin alnında
bir parola yazıyordu: MHMD

Onlar birbirinden gelen bir soydur!

Meryem'in inci doğumu
Derler ki istiridye bazan suyun üzerine çıkar
göksel bir tohum gibi yağmuru içine çeker
Derler ki inci melankoliye iyi gelir
Delinmemiş, bakire inciler...

VIII

Maryam al Basriya
Rabia al Adawıya'nın hizmetindeydi:
Tanrı aşkı ilimlerini
duyar duymaz bayılırdı.

Bir zikr seansında
aşktan ölüverdi...

Tanrı'nın yağmura benzeyen hizmetçileri vardır.
Toprağa düşünce mısır, denize düşünce inci olurlar.

IX

evren dört unsurdan mürekkeptir.
hangisini seçersen goncaya dururşun.

Gül: ateşte yanar
susuz kurur
havasızlıktan boğulur
mermerde donar.

X

gece rüyamda kaçak bindiğim bir trende deniz tuzu
arıyordum. Tuz ve beyaz at! İsa'nın imgesi!
Her şeye tat veren tuzun kendisini yaratmak imkânsızdır.
Sonunda kara komployu anladım. Tıpkı Nerval gibi
ben de yaratılanı Yaratan'a tercih etmiştim.
Aşk ve ölüm vizyonlarıyla, pişmanlıklarımı unutmak
için kırsal alanlarda yürüyüşlere çıktım.
Nerval kilisede Zavallı Ölü Meryem'in önünde
af dilerken üstünde Allah, Mohamed, Ali yazılı
yüzüğünü düşürünce birden bütün mumlar yanar
ve Ave Maria başlar.
Himalaya dağları üzerinde küçük bir çiçek
doğar. Beni unutmayın!

XI

mistikgaraip bir şey
bunca tanıdık olman
belki daha önceden tanışıyorduk

eski bir kürke sarınmış uzanıyorum
şimdi odada/seni düşünürken
kapılar pencereler formlar
yumuşuyor yokoluyor
beyaz bulutsular sarıyor odayı
bulutların üstünde uçar gibi
olduğum bir an
bir şeye değiyorum hafif ürkünç
bir but parçası belki de
canlanmakta olan beyaz bir atın
tamamlanmamış parçası
bulutsu tözün
ilk maddenin içinde
henüz yaratılmakta olan bir at!

belki de bir meleğin içinden geçiyordum...

XII

nereye baksam günahın kızıl nişanıyla karşılaşıyordum.
doğulular batılılar kuzeyliler güneyliler feodaller
aristokratlar burjuvalar işadamları sanatçılar tostçular
yahudiler hıristiyanlar müslümanlar. istiridyesi içindeki
inci gece düşünen dahidir, son ütopyam müslüman cemaatler
gibi. ancak onlar da ayrışıyor kırık inci kolyeler gibi.
nereye baksam zulümün kızıl nişanıyla karşılaşıyordum.
dünyanın sonunun geldiğine hükmettim ve soğuk soğuk
bir kadın, bir Lady d'Arbanville oldum.

TAM AÇILMAK ÜZEREYKEN
BİRDENBİRE KAPANAN BİR ÇİÇEK
AŞKLARIN BAŞINDA APAŞİ
SONUNDA İSE BEKÂRET KEMERLİ
BİR ORTAÇAĞ LADY'Sİ OLDUM
EVET AMA NE YAZIK NE YAZIK AMA
DÜNYA BENİM KADAR SICAK BİR KIZDAN
BİR LADY D'ARBANVİLLE ÇIKARDI
EVET AMA NE YAZIK NE YAZIK BANA

YİNE DE KIVANÇLIYIM BUNDAN
SOĞUK YATAĞIMDA ALNIMDA BEKÂRETİMİN
KUVARS NİŞANIYLA UYUMAKTAN

O LADY MARY, ZAMBAKLARIN LADY'Sİ
KARLI ORTAÇAĞ GECELERİNDE YANINA AL BENİ...

"Dünya, fâniliğini ilan etti ve durmadan arkasına dönüp gidiyor."

bunun üzerine ağlayarak yüzlerini örtmüşlerdi...

"...Ben Kıbrıslı Barnabius,...(...)...tesbihe
layık âlemlerin Rabbmdan bütün olarak
Ruhul Kudüs'le Meşahâya vahyolunanı
...duyduğum gibi...sadakatla...
48 yıl (gök yılları) sonunda...
4 demir nüsha olarak..."

yapayalnız... ha, öyle mi?

Sen onlara şöyle söyleyeceksin:

"Sizin şehrinizde fazla oturmayacağım..."

DAHA SONRA DA İSİM GİBİ

SÜRESİZ BİR MEKÂNA GİRİYORLAR

Yıldız Madalyalı Masallar
1991
Buhurumeryem
1993

METİS EDEBİYAT '94

Tek Başına Bir Adam, Isherwood
Bizans Sohbetleri, E. Emine
Bir Elin Sesi Var, Burgess
Wittgenstein'ın Yeğeni, Bernhard
Madrid'de Sonbahar, Benet
Titrek Bacanak, Salinger
Sana Gül Bahçesi Vadetmedim, Greenberg
Mülksüzler, Le Guin
Buzdan Kılıçlar, Tekin
Sevgili Arsız Ölüm, Tekin
Ağır Roman, Kaçan
Gece Dersleri, Tekin
Uyuyan Adam, Perec
Ölüm Hastalığı, Duras
Sarı Köpek, Simenon
Voyıcır 2, Müldür, Güntan
Trendeki Yabancılar, Highsmith
Matmazel Christina, Eliade
Ayakizlerinde Adımlar, Cortazar
Büyük Uyku, Chandler
Asker Kaçağı, Bilimkurgu Öyküleri
Çocuğun Öyküsü, Handke
Alice B. Toklas'ın Özyaşamöyküsü, Stein
Berci Kristin Çöp Masalları, Tekin
Uzun Sürmüş Bir Günün Akşamı, Karasu
Sherlock Holmes Ölüm Döşeğinde, Doyle
Kasabanın En Güzel Kızı, Bukowski
Salyangoz ya da Şövalyenin Zamanı, Yalçınlar
Suçta Mutluluk, D'Aurevilly
Gece, Karasu
Roger Ackroyd Cinayeti, Christie
Yaz Geçer, Mungan
Mırıldandıklarım, Mungan
Yaz Sinemaları, Mungan
Sahtiyan, Mungan

Kum Saati, Mungan
Mahmud ile Yezida, Mungan
Taziye, Mungan
Geyikler Lanetler, Mungan
Kılavuz, Karasu
Kuzey Defterleri, Müldür
Bella'nın Ölümü, Simenon
Korkunun Bütün Sesleri, Bilimkurgu Öyküleri
Karanlık Thomas, Blanchot
Bir Garip Orhan Veli, Mungan
Şeytanın Saati, Pessoa
Oda, Poster ve Şeylerin Kederi, Mungan
Kızıl Hasat, Hammett
Randevu Hazırlığı, Özcan
Don Isidro Parodi'ye Altı Bilmece, Domecq (Borges ve Casares)
Kısmet Büfesi, Karasu
Eski 45'likler, Mungan
Lal Masallar, Mungan
Kırk Oda, Mungan
Cenk Hikâyeleri, Mungan
Omayra, Mungan
Cam Kent, Auster
Hayaletler, Auster
Kilitli Oda, Auster
Son Istanbul, Mungan
Katilin Temizliği, Nothomb
Sebastian Knight'ın Gerçek Yaşamı, Nabokov
Şeyler, Perec
Factotum, Bukowski
Buhurumeryem, Müldür
Kaf Dağının Önü, Mungan

Fotğ. Ümit Kıvanç, 1993

bir gün sokakta beni göreceksin, hiç anlamayacaksın
beni yedi uyuyanlardan biri sanacaksın
yine de pardesüme iliştirilmiş envai çeşit rozet
ve boncuklara dehşetle bakacaksın
tuhaf bir sıkıntıyla adımı soracaksın:
ALİ McGRAVV
deyince hiç değişmediğimi anlayacaksın

Kapak Resmi: Balkan Naci İstimyeli

ISBN 975-342-036-6

Metis Yayınları, Başmusahip Sokak 3/2, Cağaloğlu, İstanbul